

Фармерське життя

THE FARMER'S LIFE

Виходить кожної середи — Published every Wednesday

Адреса:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.
Winnipeg, Man., Canada

Address:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.
Winnipeg, Man., Canada

WINNIPEG, MAN.

WEDNESDAY, JULY 25th, 1934. No. 30 (486). VOL. X.

РИК X. Ч. 30 (486). СЕРЕДА, 25 ЛИПНЯ 1934

НА ПРИКАЗ ГЕРІНГА ЗАМОРДОВАНО В ТАБОРАХ БЛИЗЬКО 2,000 ВЯЗНІВ

Нью Йорк. — Йоганнес Стіл, бувший німецький урядник, який втік з Німеччини через еміграцію до нацистського уряду, заявив у статті, вміщеній в "Нью Йорк Пост", що "хвиля морду котиться по концентраційних таборах Німеччини".

Він каже, що в'язнів у таборах, "на підставі тайного розпорядку генерала Герінга (премієра Пруссії), цілком відтято від зовнішнього світу".

"Їхні свояки", пише Стіл, "не мали ніякої відомості від цих в'язнів через три тижні. Виглядає, що відбулися масакри, яких не може представити собі людська уява".

СОТКИ ЛЮДЕЙ ЗАГИНУЛИ ПІДЧАС ВЕЛИКОЇ ПОВЕНІ В ПІВДЕННІЙ ПОЛЬЩІ

Варшава. — Більше як 200 осіб, включаючи багато жінок і дітей, втопилися в повінях, коли Висла виступила з берегів у Кракові і його околицях. Особливо великі жертви в містах є-на провінції, головно в Тарнові й Новім Санчу, але комунікація є перервана й не можна зробити докладного підрахунку загинувших. Комунікація передана також між Краковом та Львовом і вилітати ріки понесли з собою більше як 12,000 стіп мостів.

Офіційний звіт каже, що віднайдено тіла 120 осіб, утоплених підчас страшної повені.

ЗБИЖЕВИЙ СПЕКУЛЯНТ ПРОТИ НАЗНАЧЕННЯ МІНІМАЛЬНОЇ ЦІНИ НА ПШЕНИЦЮ

Лондон. — Сер Герберт Робсон, президент тутешньої збіжжової біржі виступив проти плянів світової дорадчої пшеничної комісії, що мають за ціль встановити мінімальну ціну на пшеницю й призначити експортну пшеничну квоту для експортуючих країн на надходячий збіжжєвий рік.

Велика посуха в цілм світі, каже Робсон, перевернула всі попередні обчислення і тепер є вигляди, що попит на пшеницю забере більшу часть теперішньої пшеничної квоти. На його думку комісія повинна обмежити свою діяльність до скорочення посівної пшеничної площі. Пшеничні ціни будуть під-

В АВСТРІЇ ЙДЕ ПРОПАГАНДА ЗА НЕГАЙНИМ ПРИВЕРНЕННЯМ МОНАРХІЇ

Відень. — Серед бомбових вибухів та інших форм терору монархісти опублікували маніфест, який виступив проти канцлера Дольфуса, щоб він швидко припинив монархію в Австрії.

Австрійська надрукувала газета "Штаатсбер" орган одного крила монархістичного руху, але факт, що його дозволено розповсюджувати в Австрії, вважають як дуже важливий. Це свідчить, що Дольфус підтримує монархістів і їхні пляни щодо повернення монархії.

Рівночасно терористична кампанія в Австрії продовжується не тільки на території Австрії, але й на адресу саботажників.

ЗЛОВИЛИ 2 СОЦІАЛІСТІВ З БОМБАМИ

Відень. Двох соціалістів з бомбами злощасливо пісти того, як вони виходили з поліцейського будинку, щоб покласти бомбу на підставі повені.

Лідери ККФ відкинули поклик до боротьби проти війни й фашизму

Вінніпег. — Конвенція Кооперативів Камонвелт Федерейшн, що відбулася в цій місті, відкинула поклик до об'єднаного фронту в боротьбі проти війни й фашизму, чим ще раз підтвердила, що ця організація стоїть на службі буржуазії, хоч воює радикальними фразами.

Джон Квін, лейбористський посол до манітобського парламенту, зробив внесок, щоб конвенція приймала більше "комунікативні" до комуністичної партії".

Делегат Е. Е. Вінч з Британії Коломбії заявив підчас дискусії, що було б ганьбою відмовитися кооперувати в такім важнім питанні, як війна.

"Це може нічого не означати для нас", сказав він, "але є мільйони хлопців, для яких це означає дуже багато".

СТРАЙК КРАВЕЦЬКИХ РОБІТНИКІВ У ВІННІПЕГУ ПРОДОВЖАЄТЬСЯ

Вінніпег. — Страйкова боротьба поверх чотирьох сотень кравецьких робітників заготовляється з кожним днем. В останніх днях боси дуже оживили свою страйколомську діяльність. Вони шалено ухваляються за скебами й значно зміцнили поліцейний терор. Великі надії боси покладають на те, що їм вдасться відділити ЛФЕ примусити страйкерів повернутися до праці.

Минулого понеділка рано на пікеті коло одної кравецької шани прийшли до боротьби між інспекторами й поліцією. Поліція накинута в брутальний спосіб на жінок. Одного скеба побито, кількох потурбовано.

Страйкарі тримаються бойово й успішно відбивають страйколомські заходи босів. Але вони потребують негайної й дійсної бойової підтримки робітничої класи Вінніпегу й незалежних фермерів, бо вони мусять боротися не лише з босами, але й з цілим страйколомським апаратом міського та провінціального урядів.

В минулому тижні "Фарм. Життя" Дистриктовий Комітет Ліги Фермерської Єдності апелював до членів відділів ЛФЕ й взагалі до фермерів Манітоби зайнятися колектуванням різного роду поживи для страйкарів. На цей поклик дистриктового комітету відгукувалися зазедве два відділи в північній Манітобі.

Редакція "Фарм. Життя" звиває від себе товаришів фермерів більш зацікавитися справою допомоги для страйкарів й надіслати їй негайно на таку адресу: WIR 148 Princess St., Winnipeg, Man.

ФАШИСТСЬКІ СУДИ В НІМЕЧЧИНІ СУДЯТЬ БЕЗ ПЕРЕДИШКИ

Берлін. — Загально ходять тут поговори, що в Мінхені день і ніч відбувається фашистський суд над особами, що мали бути замішані в мінхенській змові, яку Гітлер в кривавий спосіб здушив 30 червня.

Кажуть, що фашистський воєнний суд в Мінхені судить щонайменше 2,000 осіб. Такі самі фашистські розправи відбуваються в концентраційних таборах в Дахау, де відбуваються розправи над мінхенськими учасниками змови, тільки намагався зменшити число підсудних.

Цей воєнний суд є трибуналом фашистської партії і він складений з трьох осіб, найіраційніших Гітлерових наставників. Усі ті розправи відбуваються в цілковитій тайні.

Гітлерівська влада намагався загнати ці суди справу й відіслати кореспондентів, що хочуть дістати інформації в цій справі, з одного місця в друге.

Заявивши, що "ми не можемо нічого сказати", урядник міністерства юстиції відіслав кореспондента до тайної поліції, як компетентної в цій справі, однак додав: "Але цифри, й певний, є перебільшені".

Але він тільки підтвердив, що дійсно відбуваються фашистські розправи над мінхенськими учасниками змови, тільки намагався зменшити число підсудних.

ЗАБОРОНИЛИ ВСІ ТВОРИ АНТОНА СІНКЛЕРА

Берлін. — Тут видано мунципального четверга розпорядок, який забороняє всі твори американського письменника Антона Сінклера.

СТРАЙКУЮЧІ КРАВЕЦЬКІ РОБІТНИКИ ЧЕКАЮТЬ НА ВАШУ ДОПОМОГУ

Голодом і поліцейним терором думають власних кравецьких шани в Вінніпегу примусити 450 страйкуючих кравецьких робітників повернутися до праці без ніякої піднятої заробітної платні й взагалі без ніяких змін в теперішніх умовах праці. Вінніпегське організоване робітництво докладає всіх зусиль, щоб прийти з матеріальною допомогою родинам страйкарів, однак мимо найкращої волі це йому приходить важко, бо багато робітників зовсім не працюють, а ті, що працюють, дістають дуже малу заробітну платню. Помимо того вони жертвують на допомогу страйкарям те, що тільки можуть.

Страйкарі тримаються бойово. Є добрі вигляди, що вони примусять босів піддатися, якщо крім вінніпегських робітників придуть їм з допомогою манітобські фермери. Міжнародна Робітничка Допомога (ВІР) апелює до фермерів колектувати поживи для страйкарів й посилає їй на адресу, яку подається в новинці про цей страйк на цій самій сторінці "Фарм. Життя". Зробіть це, товариші фермери, негайно.

Міжнародна Робітничка Допомога.

ПОМЕР В. ДОВГАЛЕВСЬКИЙ, АМБАСАДОР РАД. СОЮЗУ ДО ФРАНЦІЇ

Париж. — Валеріян Довгалецький, радянський амбасадор в Парижі від 1927 року, помер гут 14 липня на рака після довгої недуги. Він мав 49 років. В 1924 році його назначено повноважним представником до Швейцарії, а пізніше вислано до Токіо, в Японії, де він був радянським амбасадором через кілька місяців в 1925 році. Перше своє дипломатично службою за кордоном Довгалецький був народним комісаром праці й телеграфів в СРСР.

Тіло Довгалецького буде спалене в Парижі й попіл висланий до Москви для поховання.

ДАЛЬШІ ШКОДИ ВІД ГРАДУ В САСКЕЧЕВАНІ

Саскатун, Саск. — Шкоди від граду в Саскечевані перевищили 2 мільйони 500 тисяч доларів, коли минулого п'ятниці ввечерю велика градова буря навістила околиці Роатана, Пердью, Ліней, Елровз і Геффорд. В деяких місцях телефонні лінії були ушкоджені й комунікації перервана. Деяким фермерам град вибив збіжжя так, що вони не будуть мати насіння на другий рік. До цього часу град ушкодив в Саскечевані близько 500 тисяч акрів збіжжя.

СРСР НА ДРУГІМ МІСЦІ ЩОДО ПРОДУКЦІЇ ЗОЛОТА

Нью Йорк. — Радянський Союз є тепер другим найважливішим продуцентом золота в світі в наслідок збільшеної продукції за останні два роки. Офіційно оповіщено, що в 1933 році в Радянськм Союзі видобуто 2,489,000 унцій золота. Одною з Південної Африки перевищує СРСР в продукції золота.

ВЕЛИКА БРИТАНІЯ БУДУЄ 500 НОВИХ ВОЄННИХ АЕРОПЛЯНІВ

Лондон. — Бритійський уряд, який хвалиться на кожнім кроці, що він веде перед в кампанії за обмеженням зброєнь, на ділі швидко готується до нової імперіалістичної війни, ухваляючи великі суми зброєння тоді, коли мільйони безробітних не мають що їсти і пухнуть з голоду.

Стенлі Балдвін, заступник прем'єра, заявив недавно в парламенті, що Бритійська Воздушна Фльота буде збільшена 41 новими ескадрами або 500 воєнними аероплянами, які будуть збудовані протягом чотирьох наступних років.

Це збільшення є додатком до попереднього збільшення, яке вже ухвалено в біжучих видатках. Кошти будови нових аероплянів підраховують на 100 до 125 мільйонів доларів.

Джордж Ленсборі, провідник Бритійської партії праці в парламенті, заявив, що національний уряд "наніс удар конфесії роззброєння в стіну", коли проголосив, що збудує нових 500 воєнних аероплянів.

Ленсборі каже, що політика Бритійського уряду "ставити нас назад, де ми були перед 1914 роком, і мусять неминучо привести до нової ще страшнішої війни".

ЛІБЕРАЛЬНИЙ УРЯД ПРЕМ'ЄРА ГАРДІНЕРА ПЕРЕБРАВ ВЛАДУ В САСКЕЧЕВАНІ

Ріджайна, Саск. — Фінансове положення Саскечевану є далеко гірше, як можна було сподіватися, заявив ліберальний прем'єр Дж. Дж. Гардінер минулого четверга зараз після того, коли ліберали перебрали владу у свої руки.

Теперішня фінансова комісія буде далі продовжати свою роботу, але пізніше справою реліфу завідуватимуть три члени уряду. Положення вимагає, щоб повну відповідальність за витрату грошей на реліф взяли на себе члени уряду, сказав Гардінер.

До нового уряду увійшли такі:

Прем'єр, президент ради провінціального скарбника — Дж. Дж. Гардінер.

Атторні - дженерал — Т. С. Дейвіс.

Міністер публичного здоров'ля — Д-р Дж. М. Юрк.

Міністер освіти — Дж. В. Есті.

Міністер рільництва — Дж. Гордон.

Міністер муніципальних справ — Р. Дж. М. Паркер.

Міністер публичних робіт і телефонів — Джордж Спенс.

Міністер природних багатств — В. Дж. Петерсон.

Міністер доріг — Чарлз М. Дон.

БРИТАНІЯ ВИСЛАЛА ДВАНАЦЯТЬ ВОЄННИХ КОРАБЛІВ ПРОТИ ТУРЕЧЧИНИ

Істамбул, Туреччина. — Дванадцять британських воєнних кораблів стоять тепер в порті Тігані недалеко сцени недавньої стрілянини, підчас якої турецькі кулі вбили одного офіцера з Бритійського воєнного корабля "Девоншайр", а другого поранили.

Бритійський віцеконсул і капітан "Девоншайру" звернулися до турецької влади, щоб вона дозволила на перешукання проливу й віднайдення тіла поручника Робінсона. В той сам час аероплан з воєнного корабля "Лондон" літав над проливом, що лежить між грецьким естровом Самос і турецьким побережжям.

Місцева турецька влада висловила здивування, що Бритійці домагаються спільного розслідування обставин, серед яких турецька сторожа відкрила вогонь на трьох офіцерів Бритійської воєнної фльоти. Спільне слідство схарактеризовано в офіційних кругах як "найбільше незвичайну процедуру".

Сер Персі Лорейн, Бритійський амбасадор в Істамбулі до Ангорі, де були мати інтерв'ю з міністром закордонних справ Тевфіком Рушді Бейом.

Найновіші повідомлення з Істамбулу говорять, що головний начальник митного департаменту вїхав до Смирни. Він є в дорозі до округа, в яким турецька митна сторожа постріляла на смерть Бритійського лікаря, поручника Робінсона з Бритійської воєнної фльоти, коли він разом з двома іншими офіцерами плавав в Істамбулі коло турецького побережжя.

ЗАСТУПНИК ГУБЕРНАТОРА НОРТ ДАКОТИ СИЛОЮ ЗАНЯВ СТЕЙТОВИЙ БУДИНОК

Бісмарк, Норт Дакота. — Заступник губернатора Ол Г. Олсон став мунципального четверга ввечері посіданням офіс губернатора. В товаристві двох приятелів він увійшов до офісу в 10 годній рано, а рівночасно в коридорах стейтвого будинку розставлено військи.

Олсон негайно вивісив прокламацію в коридорах будинку, якою відкликав спеціальну сесію стейтвовой легіслатури, скликану В. Ленгером викликану губернатором. Двері об'єднаної легіслатури замкнено.

Посли стейтвовой легіслатури, які стоять за Ленгером, заявили, що будуть старатися масово оскаржити стейтвовий урядників, ворожих до викликаного губернатора, та що між оскарженнями можуть бути чотирі судді стейтвовой палати, що Ленгер не може бути губернатором в наслідок засудження його.

В легіслатурі, де буде зроблено оскарження, Ленгер має за собою більше як дві третіх послів, а в сенаті має близько дві третіх.

ЛИМИТРИЙ ФУРМАНОВ

ЧАПАЄВ

Історична повість з часів
Громадянської війни 1918-19 рр.

(Червона армія в боротьбі з Колчаком на Уралі)

(Продовження)

Коли вигадують, приміром, щоб глибоко обійти ворога з флангів, оточити й захопити його цілком, під цей час якась хвацька голова раптом б'є ворога в чоло, спалахує, переплутує весь план дій і своєю частковою "перемогою" заподіє безперечно мало загальному, більшому й серйознішому намірові. Так могло трапитися й тепер, коли Кутяков улетів до Чішми, а в тилу в нього на березі Дьоми лишилися ворожі полки. Вони його могли добре пошматувати, якщо часно з'являлися б. Вони його могли добре пошматувати, якщо часно з'являлися б. Вони його могли добре пошматувати, якщо часно з'являлися б.

Потопав тільки з'ясував оточення, негайно розпочав із ворогом бітву за вузлу на себе його увагу і, користуючись із замислення в його лавах, тиснув та тиснув до річки. Артилерійська канонада була остигла люта, що аж три гармати вилетіли з ладу. Ворога гнали з Дьому. Відходячи, він висадив у повітря всі мости, очевидно, не сподіваючись повернутися, і на всі застави мчав до Білої.

Тут зупинок не було серйозних, — Чішма була останнім пунктом, де Колчаківські полки на щось сподівалися до Уфи, а далі настрій у них, очевидно, змінився глибоко і безнадійно, — далі лише відходили організовано, без серйозних спроб на цьому березі дати початок "перелому", що про нього там ще не припинили розмов і на який покладалися так само, як покладалися колись під Бузулуком і Бугурусланом червоне командування.

XIV. УФА

Ворог відступив за річку, зірвав усі мости й осерчевив на високому уфимському березі пашеками гармат, кулеметними гарматами багнетами дивізії і корпусів. Сили там зкупчилися великі: уфимський район Колчак віддавати не хотів і з виграшного високого правого берега Білої він неподільно командував червоними дивізіями, що підходили зо всіх боків.

Уфу гадали брати обхопленням. Дивізії правого флангу мали завдання зайти у ворожий тил, до заводу Архангельського, але різні перешкоди не дозволили їм переправити на Білу ще самого бійця на той час, коли інші вже підійшли до самого берега.

Проти Уфи вирисла Чапаєвська дивізія. Вона своїм правим флангом, бригадою Потопова застигла над величезним мостом, що йде високо над річкою просто в місто, а лівий фланг відскочив до Красного Яру, невеличкого села верстою за двадцять п'ять вилів Білою, — сюди підійшли бригади Шмарина й Кутякова.

Коли у Красного Яру перейдуть річку частини й підуть на місто, Потоповська бригада мала підтримати їх, перейшовши біля мосту. Він був ще щільний — величезний чавунний міст, але ніхто не вірив, що ворог залишить його цілим; гадали, що міст неодмінно мінований, і тому переходили ним не слід. Залізнична колія що з високого наспу переходила на міст, була частково розібрана, а посередині стояли декілька вагонів, вантажених камінням і різним сміттям. Перебиратися через річку тут покищо, зовсім не було на чому, — це вже згодом дістали десь біля кількох човнів, понаталяли колод і цоколі і пов'язали їх в поганенькі рухливі плоти.

Головний удар передбачався все ж з боку Красного Яру. Виселася на берег Вихорова кавалерія. Близько Красного Яру Білою спокійнісінько йшов собі буксир і два невеличкі пароплави. Люди були дуже різноманітні, але найбільше, звичайно, військових. — серед них чоловіка тридцятьор офіцерів. Незрозуміла, дивна була ця безтурботність, — наче й не думали люди про можливість нападу з берега або й зовсім не знали, що так близько червоні полки. Кавалеристи рота роззвинули, коли побачили на чардаку "панів" у погонях. Офіцери зразу теж не розібрали — за своїх, мабуть, прийняли.

— Стей! — командували з берега.
— Чого стоять? — крикнули звідти.
— Спиніть пароплави, стріляйтемо!.. Причалою до берега! — кричали кавалеристи. Але там зрозуміли в чім справа, спробували наддати ходу, гадали під'їхати до болота, куди кіними не під'їхати... Тільки це помітили кавалеристи — грізно заревли:
— Спиши, спиши!!!

Пароплави йшли далі. З чардаку пролунали перші постріли. Кавалерія відповіла. Зав'язався серйозний бій. Підскокучи з думетом, зататакали. На пароплавах зривали, стріляючи кинулися вниз, ховалися, де могли. Пароплави припинили. Офіцери не хотіли здаватися живі — майже всі застрілялися, кинулися в хвилі... Ці пароплави були за справжній скарб, — вони відиграли величезну роллю при переправі через Білу червоного війська й зразу полегшили той важкий етап, в якому опинилося було червоне командування. Пароплави приховали, не давали ворогові дізнатися, що до рук потрапила така коштовність.

Днів за два перед наступом Фрунзе, Чапаєв і Фьодор приїхали туди автомобілем і зразу ж склали нараду командирів і комісарів, щоб з'ясувати всі обставини й особливості, знайти всі можливості, що й на раз обчислити свої сили й шанси на успіх.

У Фрунзе ж була будова рясна, що насамперед йому ж самому й допомогло розвинути найбільшій, здавалося б, і найважливішій справі: він скликав на товаришську нараду всіх зацікавлених, ставити руба найголовніші питання, відкидаючи тимчасово другорядні, стикає інтереси, викликає суперечки, скеровує їх на правильний шлях. Коли закінчено було бесіду, самому Фрунзе лишається підраховувати тільки ті шанси, що виникли, прикинути, координувати й зробити неминучі висновки. Спосіб цей, здавалося б, дуже простий, але здається він не кожному, — у всякому разі саме Фрунзе володів їм досконала.

Коли тепер в Красному Яру зібрався штаб командирів дивізій, треба було знажувати, крім техніки й особистості бійців, ще й

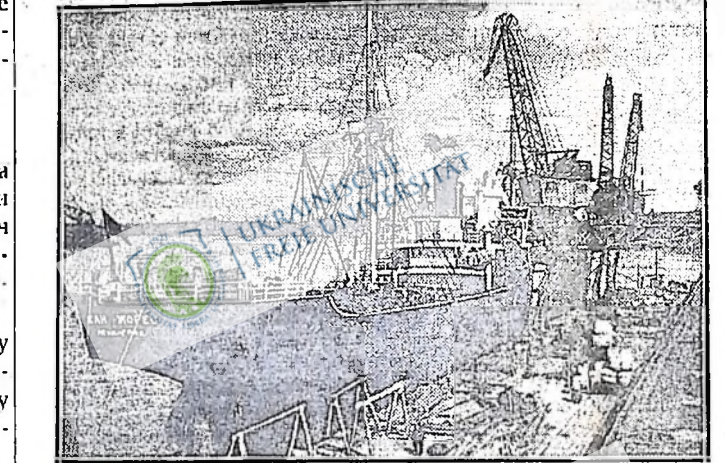
якість їхню, в зв'язку саме з цими винятковими обставинами. Вибір впав на робітничий Іванововознесенський полк. Цей вибір було зроблено не випадково. Полки Кутяковського бригади вкрили себе безсмертною перемогою славою, вони були з бойового боку на одному з перших місць, але для даного моменту треба було спинитися на полку високовідомого червоного ткачів — тут самої безоглядної відваги могло бути й замало.

Нарада закінчилася. Посідали на коней і виваливали до берега, звідки мала початися переправа. Коней лишили за півверстви, а самі пішки пішли пісковим схилом, поглядаючи на той берег, чекаючи, що от-от почнеється стрілянина. Але буйотий берег, чекаючи, що от-от почнеється стрілянина. Але буйотий берег, чекаючи, що от-от почнеється стрілянина. Але буйотий берег, чекаючи, що от-от почнеється стрілянина.

Затрималися ще на цілу добу. Вже наближалися рішучі години... Умовилися так, що переправа біля Яру керуватиме сам Чапаєв, а Фьодор поїде до моста, де розташувалася Потоповська бригада, і керуватиме цією операцією до самого вступу в місто. Роз'їхалися.

Вже вчора на березі біля Красного Яру помітно було незвичайну жвавість у всьому. Але й тиша була на такий виснажений ладок незвичайна. Люди нишпорили мов тіні, скупувалися, танули й зникали, збиралися знову й знову танули, — це готувалася до переправи Іванововознесенський полк. На пароплаві набивали шоломи, скільки впадало. Одних відвозили — приїздили до мосту, знову відвозили — і знову поверталися. Так у темні в тиші перекинули весь полк. Вже давно минула північ, наближався світанок.

СРСР ГОТУЄТЬСЯ ДО ТОРГОВЛІ З АМЕРИКОЮ

Радянський Союз готується до поширення торгівлі з Сполученими Штатами. Десять кораблів мають бути регулярно в русі цього року між радянськими та американськими портами. Одна з цих кораблів бачимо на верхній картині. Він названий на честь Жюльєна Жореса, французького соціалістичного провідника, якого застрелено в 1914 році напередодні великої війни за його рішучу боротьбу проти імперіалістичної війни.

В цей час батареї з Красного Яру розпочали стрілянину. Біли по найближчих ворожих шанях, що замкнули ту петлю, що їй робить в цьому місці річка. Вдарили зразу кілька десятків гармат. Націлення було зроблено раніше й наслідки виявилися швидко. Під таким вогнем неможливо було лишатися в шанях, — ворог подався, почав безладно перебігати на дальшу лінію. Як тільки про це донесли розвідачі, артилерія почала вшухтати, а Іванововознесенці, що на цей час підійшли, пішли в наступ — і погнали, погнали, до самого селця Нові Турбасли... Ворог в паніці відступав, не маючи змоги закритися десь. Слідом за ними вступили до Турбаслів Іванововознесенці... Тут спинилися, — треба було чекати, поки переправиться хоч будь-яка допомога, заходити далеко одному полку було дуже небезпечно. Закріпилися в селіщі. А пугачівці тимчасом наступали берегом до Александровки...

Вантажилися різніці й домашкиці, — вони мусили були негайно рушатися на допомогу полкам, що пішли вперед. Переправили чотири панцерники, але з них три зразу перекинулись, лишилися на шосе, їх потім повитягали кавалеристи й використали для справи...

Тимчасом ворог, відкинутий вгору, очунився в пішов наступом проти Іванововознесенського полку. Було вже години сім-вісім ранку. Поки стояли в Турбаслах і відстрілювалися від демонстративних атак, поки гнали сюди, за селище, ворога — Іванівці розстріляли всі набої й тепер лишалися мало не з порожніми руками, без надії на швидку допомогу, пам'ятаючи Кутяковський наказ, що командував тут цілою зарічною групою:

"Не відступати, пам'ятати, що в резерві тільки багнет!"

Так, у них, у ткачів, тепер, крім багнетів, нічого не лишилося. І от коли замість демонстративних атак ворог розпочав справжній широкій наступ — подалися розстріляти, не витримавши бійці, відступили. Тепер полком командував наш старий знайомиць — Буров: його з комісарів перенесли сюди. З комісара в нього Нікіта Лопар. Вони скачуть флангами, кричачи, щоб спинили відступ, швидко-швидко роз'яснюють, що бити все одно нема куди — позаду річка, перевозити не можна, що треба спинитися, закріпитися, треба стрінути атаку. І бійці, що були подані, спинилися й припинили відступ. В цей час до розстріляної під'їхали кілька верхівців, вони поскакували на землю. Це — Фрунзе, з ним начальнік політвідділу армії Троїць, декілька близьких людей... Він з гвинтівкою забіг вперед: "Слава! Слава! Товарищі! Вперед!!!". Всі, хто були близько, його вітали. Різко блискавка, майнула звістка розстріляними, тільки хвильки піднесення й вони несамовито кинулися вперед. Момент був винятковий! Рідко-рідко стріляли, бо бою було мало, бігли з багнетами проти ворожих лав, що наступали на них. І така велика сила героїчного піднесення, що подалися тепер ворожі розстріляні, побігли... Кутяков своїх бригадирів післав бути невідступно біля Фрунзе, наказав:

"Якщо заб'ють, за всяку ціну вивести з бою й стати на переправу, до пароплаву!"

На новозакані підозрили від берега набої, їх підносили плаваючи, як тільки розстріляні полигали за Турбаслами. Коли вони кинулися в атаку, просто в груди кинули вогненні гранати. Ворог відхотів і під руки відвалив з поля бою. Ворог на тому місці, де була малесенька смертельна рана, встав у нього орден Червоного Прапора.

Перелом було зроблено, становище встановлено. Фрунзе залишив полк і поїхав з Кутяковим до другого полку, до пугачівців. В'їздили на горбочки, оглядали місцевість, радялися, як краще розвивати операцію, знов і знов вивчали карту, вдивалися уважно до кожної крапки, порівнювали з тим, що бачили тут насправді. Пугачівці йшли берегом. Почали підходити різніці й батальйони Домашкінського полку; вони вирівнювалися вздовж шосе. Опівдні було видано наказ про дальший загальний наступ. Пугачівці мали посуватися до берега, різніці й батальйони Домашкінського полку, а батальйон з крайнього лівого флангу — Іванововознесенці, вони вже захопили на той час Старі Турбасли й перепочивали там. Саме в цей час з'явилися колони ворожих полків; вони з лівої готували вдар по Іванововознесенцях — в центр групи, готували до наступу.

— Це, може, йде черед, — казали дехто.

— Яка черед, коли багнеті блищать! — відповідали їм. Чи видно було як блищали багнеті — сказати не можна, але вже були певні, що йдуть ворожі полки, що від цього бою багато дещо залежатиме. Фрунзе хотів і в цьому бою взяти участь, але Кутяков уприся, щоб він їхав до переправи й прискорив переправу полків другої дивізії. Погодилися, що це буде краще, і Фрунзе поскакав до переправи. Скоро під ним забало коня і сам він був жорстко контужений вибухом гарматня. Але й контужений він не залишив там роботи, на березі — підганяв, допомагав порадою, переправив туди частину артилерії.

Раніше від усіх підвів до Іванововознесенського полку батерею Хребтов. Він став позаду розстріляні й у першому ж ворожому натиску, коли застигли розстріляні в стані дикиого, застрягло чекання, розпочав огонь. І бійці, почувши свою батерею, заривалися весело, рушили вперед...

Наступ розвинути не пощастило, — на різніці і домашкінські батальйони насуулася грудьми уся та величезна маса, що насувалася з півночі. Надто нерівні були сили, надто важко було стримати й переротити цей натиск, — різніці подалися, відступили. В одному батальйоні сталося замішання, — там було мало старих бійців, більше свіжої, незвиклої молоді; цей батальйон зривався з місця й прожогом кинувся до берега, за ним кинулися окремі бійці з інших батальйонів. Решта поволі відступала, одбиваючись від ворожого нападу, Іванововознесенці затрималися під Турбаслами. Тепер частина ворожих сил обернулася проти них, Кутяков підскакав до Хребтова.

— Різніці, Хребтов відступають, треба допомагати! Повороті гармати, бий правіше по тих частинах, що переслідують наших!..

І Хребтов почав обстрілювати. Вірне око, розум і майстерність витриманого, загартованого артилериста зробили чудо: гарматень по гарматню, гарматень по гарматню — саме в гушавину, саме в серце ворожих колон... Там розгубилися, покинули переслідувати, затрималися на місці, потроху почали відступати, а вогонь дедалі дужчає, гарматні все частіше, так само вірно лягали й нищили ворожі лави. Наступ було припинено. Різніці зраділи, підбадьорилися... В цей час Чапаєву по тім боці допомагав переправляти Михайлов. Коли він побачив, що на берег прибігли сили червоноармійців, зрозумів, що справа погано, побіг до Чапаєва хотів доповісти, але той вже знав усе — тільки во телеграфом про все переговорив з Кутяковим.

Тільки почав Михайлов оповідати йому, що бачив, а Чапаєв уже наказує:

— Михайлове, слухай! Тільки не зараз навантажили ми батальйон один... Там потрібні сили... Цього мало... Треба вив'язати цих з берега... Зрозумів? Вони — сама загибель. Чолові, візьми їх назад, за собою. Розумієш?

— Так точно, — і Михайлов уже на тім боці. Розмова у нього коротка, та й нема часу розмовляти. Декого з тих, що бігли, нагаєм, декого революционером затримав, спинив, кричачи:

— Не бігти! Куди, куди біжете? Спиніться! Один порятунок — їти вперед! За мною, щоб ані слова! Хто спробує бігти — кулю в голову! Сусіда, так його й стріляй! За мною, товариші, вперед!!!

Ці звичайні й такі потрібні тої хвилини слова розвіяли паніку. Втікачі спинилися, перестали метушитися по берегу, скупчилися, дивилися на Михайлова й здивовано, і боязко, і з надією:

"А чия це ти й справді врятуєш нас, грізний командире?"

Таке відріччя врятувало. За тих хвилин іншає як нагаєм і куркуляв як треба, юрбу знову обернув на організоване військо. І тепер, коли підходив з ними назустріч двом різніським батальйонам і домашкінцям, що відступали, ті зраділи, загоміли:

— Поповнення йде, поповнення!

За тих хвилин помилку розвіяти було б злочинном, — їх так і запевнили, що то дійсно прийшло поповнення. Батальйон обернувся, пішли в наступ... Але перемоги тут не було. Тільки його рушили проти Іванововознесенського полку. Він опинився під важким ударом, але витримав одну по одній чотири атаки кількох ворожих полків. Тут героїзм і витривалість витримали надзвичайні. Вистояли, витримали, не відступили, поки підійшли на допомогу свої полки й полегшили до краю важкі обставини...

Пугачівці, що пішли берегом, щоб не дати їм відірватися, треба було відтягнути назад. Коли наказ було видано їм вони почали відходити — ворог, що доти мовчав і, очевидно, заатакував їх, розпочав одну по одній цілу низку наступних атак. Пугачівці відступали з втратами... Билися, захищалися, але в контр-атаці не ходили — поспішали швидше до лінії своїх полків.

І коли всі частини знову було відтягнуто до шосе, сюди прийшла звістка про те, що Чапаєв поранений в голову, що Кутяков доручається командувати дивізією... Важка звістка миттєво облетіла полки, лишила на всіх важкий сум... От і не бачили про всі ці атаки, наступні й відступні. І хоч який важкий був етап, вірили вони, що вихід буде, що важкий етап мине, що такі командири, як Чапаєв і Кутяков, не приведуть до прищипки, засмутилася... Наступ на той час було вже припинено, сутині обірвали перестрілку. Затихло все. Над полками тиша. Зо всіх боків стоїть вартя, скрізь розсіяно до загальний наступ.

(Далі буде)

ХОРА ЖІНКА НАЛОЖИЛА НА СЕБЕ РУКУ З "ДОБРОБУТУ"

Кейленд, Алта.

З нашої місцевості могла часом читати дописи в робітничо-фармерській пресі, головню "Фармерське Життя". В більшості цих дописів зживається фармерів, щоб вони ставали членами масових робітничо-фармерських організацій, студіювали причини теперішнього тяжкого економічного положення і старалися боротьбою поліпшити умови свого життя.

В усіх капіталістичних країнах трудящі переживають тепер страшний злиднів. Причиною цього тяжкого положення є теперішній економічний криза. Міліони робітників не мають праці, а фармери мають її аж забагато, але не дістають за ту працю відповідного винагородження, яке вистарчалоб на мізерне життя.

Другою причиною злиднів є те, що трудящі маси не є об'єднані, що вони не становлять одної солідної маси в боротьбі за кращий кусок хліба. Пашекаєвляє і її агенти роблять все можливе, щоб не допустити до об'єднання незможних фармерів і робітників, бо вона свідомо того, що тоді приїшов би кінець її пануванню. Але трудящі повинні зрозуміти, що ніколи не поліпшать свого життя, коли не об'єднуються в одну громаду, що має спільні інтереси і спільного ворога.

Час від часу можна читати в пресі, що той а той фармер чи то робітник, наложив на себе руку, бо не міг вже довше терпіти злиднів. Такі випадки не є класовим виходом з теперішнього тяжкого положення. Вихід лежить в боротьбі за життя, а ця боротьба можлива тільки тоді, коли ми будемо належати до бойових організацій і домагатися від капіталістичних урядів всего того, що нам для життя потрібно.

В нашій околиці відобразила собі життя молода ще, бо 19-літня жінка. Захвита тріллій, яким пишеться гофрників і номерла 9 липня. Її чоловік оповідає, що вона терпіла на великий біль голови вже від довшого часу і не мала спроможні лікуватися, бо не було грошей. Чоловік був безрадіний і ще того самого дня старався поїхати з нею до лікаря, але попрямо великих старань не міг дістати грошей. А в теперішній час без грошей до лікаря не покажеться.

Тепер трудно знайти фармера, який міг би похвалитися добрим здоров'ям. Тяжка праця на фармі, безвдятна жорба, брак відповідного одягу і поживні тощо підкопують здоров'я фармерів. Капіталістичні уряди відмовляють їм безцілних шпиталів і лікарської опіки під тим претекстом, що нема грошей. Коли ж на них відмовлено матиенути, тоді вони йдуть на уступки. Це ясно нам показує, що без організації ми нічого не виборемо.

V. P.

ЖИТТЯ МАГАТТИ ГАНДІ В НЕБЕЗПЕЦІ

Калькута, Індія. Ця жінка поробила всі можливі кроки для охорони життя Магатти Ганді, який має приїхати до цього міста. Влада каже, що тут видано багато підбурюючої літератури, в якій названо Ганді "зрадником справи Індії". Кажуть також, що влада викрила слід старанно впливованої змови замордувати його. Сотки детективів будуть стояти на шляху, яким Ганді віде до міста, а багато інших замишляють поміж людей.

ПРИЙМУТЬ СРСР ДО ЛІГИ НАЦІЙ В ОСЕНІ

Женева, Швейцарія. — Агенція Гаваса повідомляє, що Радянський Союз буде прийнятий до Ліги Націй підчас річного мітінгу збору Ліги, що відкрється тут 10-го вересня.

ПЕРШИЙ ФАРМЕРСЬКИЙ КОНГРЕС ПОКЛАВ ОСНОВУ ДЛЯ ОБ'ЄДНАНОЇ БОРОТЬБИ

Дж. М. КЛАРК

Бенетовими богами, бакс-карами, троками, старими фордами — словом різними можливими способами транспортування в спеціальній скрутній час прибуло 274 делегатів з Бритиш Колумбії, Онтеріо і трьох степових провінцій до Ріджайні на Всеукраїнський Конгрес Трудящих Фармерів, скликаний Лігою Фармерської Єдності, який відбувся в днях 4, 5 і 6 липня.

Делегати репрезентували понад 15,000 фармерів п'ятих провінцій, які займаються продукцією пшениці, овочів, цукрових буряків і молочарством. Вони репрезентували організації фармерської молоді в поселеннях північного Онтеріо, які є частинно фармерами і частинно робітниками.

Вістарчили припадково кинути оком на присутніх делегатів, щоб переконатися, що це не було зібрання багатих фармерів і землевласників, які мають спільні інтереси з капіталістами і цікавляться тільки тим, якби то знайти різні способи для його підтримки. Оверголі, затверділи руки і обличчя на якому відбивалася тяжка праця і безсонна журба — торговельна марка труду — свідчили про те, що це було зібрання дійсних синів і дочок землі, а рішучий вираз вказував на те, що це було зібрання борців, які є готові до боротьби зі своїми гнобителями.

Ці зібрання гостро різнилися від бенкетного зібрання ситих фейксерів, які кілька років тому зібранили були в сіларських готелі в Ріджайні, де вміщали перед люксованими обідами співали похвальні гимни в честь канадської пудової системи, а підчас самого обіду співали "О Канада". Сьогодні зубожілі канадські фармери знають аж надто добре, хто є власником "їхнього" пулу для колектування довгів і в наслідок цього гимн "О Канада" має багато менше прихильників.

Буржуазія не справляла бенкету для делегатів Фармерського Конгресу. Завдяки товари-

ським допомозі Міжнародної Робітничої Допомоги страви для делегатів варилося в комунальній кухні в Українським Робітничім Домі. Без цієї допомоги було б майже неможливо відбутись цей Фармерський Конгрес.

Після того як конгрес вів Л. Е. Гіла, з Сільвенія, Алта., В. Г. Чилдреса, з Алтон-спрінгс, Алта. і Дж. П. Бенет-

ським дебет еджосмент бюром, на підставі якого фармер заплатив \$54,000 за 246 акрів землі, тобто \$225 за акер землі, який в дійсності вартував \$50.

Щодо податків, то промовець заявив, що він не пропонує, щоб вони були знижені на землях багатих фармерів і земельних компаній, але на всьому випадок цих податків не повинні платити зубожілі фармери, які до цього часу платили в той спосіб, що відмовляли

робітників через те, що вони не можуть купити хліба по дешевіші цінах. Коли фармери дістануть від цього центи за фунт живої ваги свиней, то в той сам час робітники в містах мусять платити так багато, як 35 ц. за фунт вуджесної шинки. Такий стан речей вимагає спільної боротьби трудящих фармерів і робітників проти великих зисків, що їх роблять посередники.

Далі промовець згадав про

Крім цього вітали конгрес духоборська колонія в Алберті; гомстедовці далекого Піс Ривера; спортові організації в Онтеріо; курсанти літньої школи в Ту Гіас, Алта.; мадярський Робітничий Клуб в Торонто; Всеукраїнський Виконавчий Комітет Канадської Робітничої Оборонної Ліги; Всеукраїнський Виконавчий Комітет Комуністичної Партії Канади; представники "Воркера" і "Фо-

вдруге не приїхав. Вкінці цьому фармерові сказано, що він може залишитися на фармі.

Делегат з південної Алберти говорив про те, як малі хлопці мусять робити чотирма або й шістьма кіньми на полі. Вони заступають найманого робітника, бо один чоловік не може виконати всієї роботи, а батьки цих хлопців не мають за що найняти робітника. Ці діти не мають вакації. Тепер заходить велика небезпека, що треба буде замкнути школу з браку фондів. В багатьох школах учителя залишилися тільки тому, що погодилися вчити за меншу платню як та, яку встановив уряд.

Делегат з Бритиш Колумбії говорив про те, як тамтешні фармери продають галлон молока за 6 1/2 ц., а робітники в місті Венкувер мусять платити по 8 ц. за квартиру молока. Він підчеркнув потребу тісного союзу з фармерськими робітниками, які можуть багато допомогти незможним фармерам в їхній боротьбі проти вискувачів.

Делегат з південних околиць в південній Саскечевані говорив, що з причини кількарічного неврожаю через посуху фармери не платили податків за шість і більше років. Школи замикаються, бо уряд не дає відповідних грентів. Багато фармерів викинено з землі помімо того, що вони не мали ніякого збіжжя і що в Саскечевані існує так званий дебет еджосмент бюро. Пшеничарний пул мав помагати незможним фармерам, але опісля показалося, що він помагав фінансовим галапасам в колектуванні довгів.

Інший делегат говорив, як фармери іншої місцевості вислали були фармерам в посушливих околицях через саскечеванську реліфову комісію один вагон споживчих продуктів. Один фармер вложив до мішка моркви записку, в якій запитував того фармера, що дістане той мішок моркви, скільки вона його коштувала. По якійсь часі прийшла відповідь: "П'ять центів за фунт".

Братній американський делегат (Продовження на 6-й сторони.)

Повища картина представляє 274 фармерських делегатів, що з'їхалися з п'ятих провінцій Канади на Перший Всеукраїнський Конгрес Канадських Фармерів, який відбувся в Ріджайні, Саск., в днях 3 і 4 липня 1934 р. В Конгресі, який скликано за ініціативою Ліги Фармерської Єдності, взяли участь фармери, фармерки і фармерська молодь, що належить до різних фармерських організацій в Канаді. Конгрес прийняв бойову програму об'єднаного фронту, довкола якої Всеукраїнський Комітет повинен буде організувати всіх трудящих фармерів до боротьби за негайні домагання.

ка, з Верміліон, Алта., на голо- своїм жінкам і дітям, облягати ви сесій, та всі потрібні комісії, вступну промову виголосив В. Е. Виггінс, крайовий секретар Ліги Фармерської Єдності.

Говорячі про теперішнє голодове положення трудящих серед величезного багатства, тов. Виггінс вказав на те, що хоч продукція збіжжя в Канаді в загальному дуже мало впадала, загальний дохід канадських фармерів за період від 1928 р. до кінця 1932 року впав на 60 процент. Навіть капіталістична преса, говорив він, яка під тим зглядом є дуже консервативна, признала, що загальна сума фармерських довгів в Канаді сягає близько трьох мільярдів доларів.

Торкаючись коротко буржуазних схем про колектування довгів, промовець навів випадок одного такого "полагодження" довгів саскечеван-

новий федеральний закон про банкрутство, який можна назвати "банкротним рингером" (витискувачем), бо коли через цього перепустять зубожілого фармера, то він виїде з нього без довгів, але одночасно і без даху над головою. Цим законом федеральний уряд завіз так званий "Нью Діл" для канадського рингера.

Єдність між трудящими фармерами, закликав промовець, є заручкою найбільшою нашою потребою. Але ця єдність не сміє бути порожньою фразою, вона має бути єдиною між "лицом і гускою", між вискувачем і вискуваним. Вона не може бути єдиною між тими, що вискувають робітників і незможних фармерів, і тими, яких вискується і стрижеться на кожнім кроці, ані єдиною, що має за ціль формування політичної партії.

Тов Гуса дав привіт учасникам конгресу від братньої американської організації Юнайтед Фармерс Ліг; від українських робітничо-фармерських організацій вітав конгрес тов. М. Савяк, редактор "Фарм. Життя"; від Ліги Комуністичної Молоді передав привіт тов. М. Король, редактор "Йонг Воркера"; тов. Чилдрес зложив привіт від Летбридж Нортерн Іригейшн Дистрикт Біт Гровсес Асоційшн (від організації фармерів, що продукують цукрові буряки), а тов. Олексій вітав конгрес від мирнамських фармерів, що вийшли були на страйк.

Явдох Загороднюк повернулася з Христинівки пізно ввечері, обережно тримала великий пакунок. Стомлена не стільки від далекого шляху, скільки від багатьох сутинюк у районних установах, вона й не думала про відпочинок.

Уже була ніч. А завтрішній ранок дівора ліщинівської колгоспу ім. Леніна мала зустріти в нових комбінезонах, трусах, костюмчиках.

До самого ранку в будинку, де живуть кращі ударники колгоспу, стукотили ішвацькі машини, на яких колгоспниці шили одяг дітям. Тільки тут, у кімнаті, де працювали колгоспниці, час ішов дуже напружено, повільно: чи встигнемо вчасно закінчити свою роботу. В інших місцях було спокійно — збиральні машини відремонтовані, тягло підготовлене, закінчено розташування колгоспників, бригад.

Швидко зростала купа дитячих сорочок, комбінезонів, що їх готували до завтрішнього дня.

— в північній тиші величезного колгоспного будинку ліщинівської.

"По доліжці, як в згорі, шала дівчина вперед!"

Немає колгоспників і колгоспниці прийшли раніш визначеного часу.

Жаткар Василь Ліщинук за годину до початку поїздки узяв гайки на крилах жатки, перевіряв, як ідуть крила, чи не черпають вони по стоду, як ходять ножі в сегментах.

Ланкова 4 бригади Катина Лебідь турбувалася, щоб від-

жана колгоспниці з її ланки мала при собі все потрібне для роботи в полі — серп, зорюк, банку на воду. Декого вона завертала додому взяти те або інше приладдя.

Метушні не було. Колгоспниці й колгоспниці добре знали своє місце, свій реманент, свою роботу.

Колгоспне подвір'я величезне, з одного боку повітка, з другого — стайня, з третього — майстерні, а далі — короварня та волонья.

Приходячи сюди, кожен не затримуючись прямував до прикріплених коней або жаток чи возів.

Від бригади до бригади переходили тільки двоє: парторг колгоспу т. Ковальчук та голова колгоспу — Явдох Давидівна Бадьорна.

Хазяйським оком вони оглядали машини, коні, робили зауваження, давали поради.

— Киясовий ворог запускав свої пазури в колгоспну жатку, щоб вивести її з ладу, в колгоспну молотарку, щоб знівелювати її; в колгоспну стайню, щоб знищити тягло. З допомогою політвідділу руку куркуля схилили вчасно. По куркульській руці вдарили так, щоб вона більше не простягалася до колгоспного майна. Тепер кожен кінь, кожна машина в надійних руках. Так ми виконували гасло дорогого товариша Сталіна — "чесно працювати й зберігати колгоспне майно".

Так сказав т. Ковальчук на мітингу перед тим, як закінчити свій повсякденний візит у поле.

В цей час підстав так говорив:

Рівно о сьомій

ти парторг Ковальчук — під час готування до виїзду ці слова стверджувалися: колгоспний реманент і колгоспне тягло були цілком підготовлені до цього дня, а це значило, що вони знаходилися в надійних руках, що готуванням керували більшовики.

Через село пролетіла машина. Зупинилась на колгоспному подвір'ї. Це прибув представник політвідділу христинівської МТС — помічполітвідділу т. Гуцуляк.

Через кілька хвилин рушили. Попереду їхали жатки і лінійні граблі, лущильники, вози. За ними, як брідом чотири, йшли бригади бригад головами колгоспників блищали коси, цілком готові для того, щоб зараз же знімати урожай: на косах грабли, коси гострі, наманічені.

Над головами жіночих ланок граблі, якими згрібалимуть колоски й стеблини, що залишаються на покосах.

Чотири бригади ліщинівської колгоспу вирушили з колгоспного подвір'я на майдан, нечаче на демонстрації. Сотні людей, сотні коней і корів, десятки машин — все це рушило на сільський майдан.

Попереду поруч бригадира йшов колгоспник або колгоспниця з червоною повязкою на рукаві. Це — інспектор якості.

Саме в цей час у дитячих будинках і селах, як у день свята, діти одягали нову одяжку, го-

погано, і коли помітно нехитро надірібнішу хлібу або похлітку море, навкруги с. Ліщинівки, подбаємо, щоб її завтра вже не було. Така моя думка.

Комісія, що перевіряла готовність до збиральної, перейшла до жіночих ланок. Колгоспниці демонстрували свою готовність, показуючи серпи, юрки, банки. Горбатюк Клара підняла свій серп над головою, і він заблищав на сонці, як дзеркало, вишнєвий, нагостренний.

Ланкові й окремі колгоспниці чітко відповідали про свої норми:

— Денна норма жати півтори копн, взяти чотири копн.

— Загрібатимемо зразу ж після визання: 5 снопів звязала, значить зараз же загрібала.

Коли підійшли до бригад косарів, дехто з них почав швидко гострити свою косу — совієно було б, якби комісія виявила, що коса не зовсім гостра.

У косарів теж було все потрібне апаряддя — мантачки, молотки, баби, грабки, брус.

Бондар Євген показав комісії свою добре нагострену косу і сказав:

— Соціалістичне змагання гостроти коси косарів, ніж будь-яка мантачка. Норма — десяти за день 35 соток, але ми неїти, що викосимо і 50 і 60 соток, бо змагаємось поміж собою. Я, наприклад, змагаюся з Горбатюком...

Перед ліщинівським колгоспом стоїть чимале завдання: він повинен зібрати цього року зернових культур на площі 1,005 га. Ті жита, пшениця, я-

FARMER'S LIFE
 PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF KITCHENER AVENUE AND MCGREGOR STREET, IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.
 Subscription per year \$2.00
 Telephone: 51 465

ФАРМЕРСЬКЕ ЖИТТЯ
 часопис для українського фермерства в Канаді — виходить кожної середи.
 Видає Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, закорпоророване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українським Республіканським Домі, на розі вулиць Причард і МекГрегор, у Вінніпегу, Ман.
 Передплата на рік \$2.00
FARMER'S LIFE
 Cor. Pritchard Ave. & McGregor St. Winnipeg, Man., Canada

ГАНЕБНЕ СТАНОВИЩЕ БЮРОКРАТІЇ З ККФ ДО ВОЄННОЇ НЕБЕЗПЕКИ

Ми признаємо, що тривалий мир вже може прийти тільки через встановлення соціальної справедливості.
 “Сі-Сі-Еф” невідомо протривить війни. Ні один канадський не повинен лишити береги Канади, щоб боротися на чужих полях. Коли великі капіталістичні держави покотяться до другої світової війни, Канада мусить гостро затримати свою нейтральність, хто б то не воював. Канада мусить відмовитися давати військову допомогу Лізі Націй з теперішнім її складом. Ми обстоюємо цілковиту реорганізацію Ліги, щоб зробити її успішним збройним миром.”

Оце є четверта точка програми Сі-Сі-Еф в справі її становища до нової імперіалістичної війни. В ній не згадується про те, що лідери ККФ будуть організувати канадські маси до боротьби проти воєнної небезпеки, що на випадок нової імперіалістичної війни, трудящі повинні замінити її у війну проти війни, так як тільки так можна говорити, що на випадок цієї війни “ні один канадський не повинен лишити береги Канади, щоб боротися на чужих полях”.

Заплановано буде взяти “канадійців” не йти боротися на чужі поля тоді, коли вже вибухне війна. Це треба робити тепер. Треба говорити тим масам, що війна не дає їм нічого крім смерті, каліцтва, голоду, холоду і нових податків, що війна принесе величезні зиски для фабрикантів амуніції та взагалі для капіталістів, треба тепер протестувати проти висилки канадського нікю та старого заліза до Німеччини і Японії, які приготуються напасти на Радянський Союз, повторяєм, треба це робити тепер, бо опісля буде запізно.

Камонвелтська бюрократія цього не робила, не робить і не буде робити. Її провідник Вудсворт підписує спільно з Бенетом і Кінгом маніфест до канадського населення в справі миру в той час, коли до Німеччини й Японії йдуть тисячі тон нікю й заліза на вироб амуніції. Вудсворт кооперує з канадськими імперіалістами в їх приготуванні до війни проти СРСР. За доказ хай послужить той факт, що він не протестував, коли уряд Бенета відмовився торгувати з СРСР.

Повища точка про становище Сі-Сі-Еф до нової імперіалістичної війни є наскрізь фарисейська і фальшива. Чому? А ось чому.

Канадська Робітничка Оборона Ліга вислала на конвенцію Сі-Сі-Еф телеграму, в якій зивала Сі-Сі-Еф кооперувати з нею в справі звільнення Тима Бака та інших політичних в'язнів в Канаді, як також домагається скасування 98 секцій Тимчасовий комітет проти війни й фашизму вислав від себе телеграму, в якій закликав ККФ кооперувати з ним в боротьбі проти воєнної небезпеки й зростаючого фашизму в Канаді.

На пропозицію Енгуса Макінеса, камонвелтського посла до федерального парламенту на округ Норт Вексувер, й Джана Квіна та Меркуса Гаймана, камонвелтських членів до манітобського парламенту, конвенція рішила відкинути пропозиції КРОЛ й не відповідати на телеграми. Ці панові заявили, що Сі-Сі-Еф в ніякий спосіб не буде кооперувати з комуністичною партією та афілійованими до неї організаціями.

Зроблено було внесок, щоб вислати до КРОЛ таку саму відповідь, яку вислала була перша річна конвенція Сі-Сі-Еф, що відбулася минулого року в Ріджайні. В тій відповіді було сказано, що між двома групами існує фундаментальна різниця щодо способу встановлення нового соціального ладу в Канаді, тому між ними не може бути ніякої кооперації.

Один делегат висловився, що це буде ганьба, коли ми відмовимося кооперувати з ким би то не було в такім важливім питанні, як війна. Для нас це може не значить нічого, заявив він, але є мільйони хлопців, для яких це значить дуже багато. Але на ці слова зрівався Нормен Прістлі, краєвий секретар Сі-Сі-Еф, який накинувся на комуністів, і після того конвенція рішила не дискутувати довше над згаданими телеграмми.

Це свідчить ясно, що лейбористські фейкери не є проти імперіалістичної війни і проти 98 секцій. Вони відмовилися від кооперації проти війни і завзявали своє членство взяти масову участь в противоєнних і антифашистських демонстраціях, які відбудуться в Канаді 4 серпня, тобто в річницю останньої імперіалістичної війни. Вони відмовилися взяти будьяку участь в боротьбі революційного робітництва й незаможного фермерства за звільнення політичних в'язнів, яких канадська буржуазія тортує у в'язницях за їхню активну участь в боротьбі за встановлення дієвого соціалізму в Канаді.

І коли ми говоримо, що Сі-Сі-Еф є третьою капіталістичною партією, що її провідники є найкращими ривітниками капіталістичної системи, що вони баламутять маси своїми фальшивими проповідями про встановлення соціалізму, то повинні фактично показати нереконати кожного думаючого фермера і робітника, хоча дістатися до влади й вислугуватися буржуазії так, як зараз вислугується камонвелтський уряд в Альберті і “соціалістичний” британський прем'єр МекДоналд.

Про всі ці ганебні діла треба говорити тим фермерам і робітникам, які далися баламутити політичним ганьдарам Сі-Сі-Еф. Цих ганьдарів треба викрити на кожному кроці цього фронту в боротьбі за кращий кут життя, проти фашизму й воєнної небезпеки, за дієвий соціалізм, проти фашизму й меркантизму урядом в Канаді.

ЦІЛКОВИТИЙ ПРОВАЛ ПШЕНИЧНОЇ УГОДИ, ПІДПИСАНОЇ В ЛОНДОНІ

Члени міжнародної пшеничної дорадчої комісії в Лондоні видали минулого тижня першу офіційну заяву про цілковитий провал пшеничної угоди, якою прем'єр Бенет потішав канадських фермерів. Зробили вони це перед самим закінченням збіжжєвого року, хоч на ділі ця угода, як мала за ціль регулювати пшеничний експорт, весь час існувала тільки на папері.

Члени комісії звалили всю вину за це на Аргентину. Вона мала бути першою і однією країною, що не хотіла кооперувати з Канадою, Америкою і Австралією, щоб втримати цю угоду при житті, вона допущала свою пшеницю на ліво і на право, бо “господь бог” покарав її великим врожаєм і квотою, яку признаю її на економічній конференції в Лондоні, показався заміряти.

До цього часу представники Канади, Сполучених Держав і Австралії не могли ніяк прийти до згоди з Аргентиною щодо пшеничних експортів, а тепер вони скликають ще одну конференцію до Лондону, на якій будуть намовляти Аргентину, щоб вона підписала нову угоду і тим самим дричпилася до урегулювання пшеничних експортів на 1934-1935 збіжжєвий рік. Ця конференція відбудеться 15 серпня.

Аранжир конференції потішав себе, що Аргентина поробила деякі старання обмежити продукцію пшениці, але як далеко вона пішла в цій справі покищо не знає. Сподіваються, що вона візьме участь в надходячій конференції і дасть про це повні інформації. Члени комісії занепокоєні тим, що Аргентина не хоче погодитися на 15-процентове обмеження на сівній пшеничній площі, яке підписали Канада, США й Австралія.

Міжнародно-пшеничну угоду підписано на два роки. Вона кінчиться з днем 31 липня 1935 року. В звіті не говориться як забарга Аргентина перевищила свою експортну квоту. Там тільки констатується факт, що вона вислала на світові ринки багато більше пшениці, як була її квота, але тепер вже запізно про це говорити.

Комісія вірить, що її вдасться наклонити Аргентину прийняти меншу квоту на наступний збіжжєвий рік, але це тільки надія, яка мабуть не сповнитися. Горлоізів боротьба між капіталістичними країнами на світових ринках буде продовжатися, а фермерами будуть канадські фермери-продуценти, бо капіталістичні завжди дістануть собі зиски.

КОРЧАТЬСЯ БРИТІЙСЬКІ РИНКИ НА КАНАДСЬКУ ХУДОБУ

215 голосами проти 42 британська палата послів прийняла минулого тижня фінансову резолюцію, силою якої дала право урядові видати 15 мільйонів доларів на допомогу британській індустрії живого скота.

Резолюцію вніс Валтер Влайт, міністер рільництва в британському уряді Ремзі МекДоналда. Він заявив, що уряд відбере свої гроші при допомозі цієї закордонної худоби. Одночасно уряд носиться з думкою врегулювати імпорти м'яса за посередництвом добровільної угоди з експортуючими країнами, або навіть й примусовим способом, коли на це покажеться потреба.

Бритійські фермери, які займаються плеканням живої худоби, домагаються, щоб уряд підтримав відповідні кроки для зрятування домашньої індустрії живого скота. Члени комісії на живій скоті європейської зливалися імпорти з британських країн, Аргентини і Сполучених Держав, як також члени комісії покущає сила пролетаріату в наслідок сильного безробіття, довести цих фермерів до стану банкротства.

Під патиском фермерів уряд остаточно рішив видати 15 мільйонів доларів на допомогу індустрії живого скота, однак не покладений не врятує британські фермери від наступної кризи, чини за свою худобу тільки тоді, коли Британія побудується страшною безробіття. Але за капіталістичного уряду цього сподіватися не можна.

Бритійський міністер рільництва заявив в парламенті під час дебати над резолюцією, що британські фермери вложили понад 5 мільярдів доларів в домашню індустрію живого скота. Ця індустрія затруднювала

копсь, і мільйон 180 тисяч осіб, але з урядом цілком згоден це число значно зменшилося.

Далі міністер сказав, що уряд веде зараз переговори з британськими домашніми і аргентинськими в справі обмеження експорту м'яса і живого скота. Переговори продовжуються з величкими труднощами. До цього часу британський уряд не добувся нічого конкретного, щоб дійти до добровільної угоди і обмежити величезні експорти м'яса до Великої Британії.

Лідери ККФ ще раз підчеркнули свою вірність капіталізму

Минулого тижня з'їхалось до Вінніпегу около 100 делегатів з різних провінцій Канади на другу річну конвенцію Кооперативний Камонвелт Федеративний. Конвенція відбулася в однім з першокласних готелів, а між делегатами не було ні одного фермера ані робітника в оверголях.

З'їхалася сама камонвелтська сметанка, найкращі кривітники капіталістичної системи, щоб приготувитися до надходячих федеральних виборів і виправити свою програму так, щоб задовольнити всіх, тільки не бідняцьких фермерів і робітників.

Та вже в першій розділі передмови до камонвелтської програми показалося, що ці делегати, різні попи, професори, адвокати та бизнесмени, бувші ліберальні та консервативні політики, з'їхалися на те, щоб ще раз офіційно підчеркнути свою необхідну лояльність до капіталістичної системи. “Сі-Сі-Еф стоїть за цілковитою зміною в теперішній нашій економічній системі, через встановлення планової і соціалізованої економіки шляхом конституційних засобів”, говориться в цьому розділі.

Радить притримуватися лінії британської традиції.

Делегат з Вексувер відносно правку, щоб після слова “конституційних засобів” додати слова “коли можливо”, доказуючи, що коли капіталістичний уряд знаходиться в небезпечнім положенні, так тоді вони позбавляють маси конституційних засобів боротьби. Цей делегат був того погляду, що і в Канаді може прийти до того, що масам відберуть конституційні засоби боротьби за поліпшення їхнього життя.

Проти цього внеску виступили обиднами фронтом всі камонвелтські лідери, а найсильніше обурився на це Нормен Прістлі, краєвий секретар Сі-Сі-Еф. “В Канаді ми маємо традицію парламентарного Уряду”, говорив він. “Велику кривду робить навіть сама сугестія про те, що Сі-Сі-Еф стоїть за прогресом по якійсь іншій лінії крім парламентарної. Більшість з нас думає поступати по лінії британської традиції”.

Цю заяву Прістлі підтримав д-р Лорна Катон з Онтаріо та інші камонвелтські лідери. Вони сказали, що коли Сі-Сі-Еф не буде притримуватися конституційних засобів, то конвенція є простою маршванієм часу. Оське поправка делегата з Британії Коломбія перенала. Тим самим верхушка Сі-Сі-Еф ще раз підчеркнула свою неомбужену вірність до капіталістичної класу навіть в той час, коли вона підє слідами кривавого кат Гітлера.

Вудсворт говорить про “соціалістичне колісцячко в капіталістичній машині”

Після цього колісцячко приступила до обговорення становища Сі-Сі-Еф до фінансової системи в Канаді. Дж. С. Вудсворт, членський становище, як заявив він та інші камонвелтські послы, коли федеральний парламент дебатував над Бенетовим внеском про Центральний Банк. Лейбористські послы не знали, як над цим внеском голосувати, сказав Вудсворт. На підставі урядового внеску Центральний Банк повинен бути приватною фінансовою інституцією, приватно контролюваною, в якій уряд має мати певне представництво.

Колі внесок прийшов під голосування, то деякі камонвелтські послы голосували за ним, інші проти. “Ми були того погляду, говорив Вудсворт, “що це (Внесок внесок про Центральний Банк. — Ред.) є позову номіновано кандидатурою на губернатора з річного терміну.

колісцячко в капіталістичній машині і давало нам трохи шанси, якої ми можемо вартувати, коли Сі-Сі-Еф прийде до влади?”

З вище сказаного виходить, що закн Сі-Сі-Еф дістається до влади, то консервативний прем'єр Бенет тим “соціалістичними колісцячками в капіталістичній машині” збудує цілковиту програму і передасть її “прем'єрові” Вудсвортові. Та де не однією Бенетове “соціалістичне колісцячко”, бо хіба Вудсворт не говорив, що Бенетів закон про торговлю природними продуктами є першим “соціалістичним” законом канадського уряду?

Головна ціль камонвелтської програми є ловити голоси підчас виборів.

Дуже правильно, мабуть не хочаги, висловився один делегат про головну ціль камонвелтської програми, коли дебатовав над канадською фінансовою системою. Закн Сі-Сі-Еф зможе щось зробити, говорив він, вона мусить прийти до влади. Щоб це досягнути, ми мусимо мати програму, яку розумів би кожний виборець. Найкращий і найпростіший спосіб дістати голоси лежить в тім, щоб предложити людям просту програму.

Значить, камонвелтська програма має бути така, щоб сподобалася фермерам, робітникам і капіталістам, бо тільки тоді вона буде для “людей” зрозуміла і тільки тоді Сі-Сі-Еф дістанеться до влади.

В дальшій дискусії над фінансовою системою лейбористський посол до манітобського парламенту, Вільям Айвенс, дуже розмакався над тим, що в програмі Сі-Сі-Еф згадується про особі — фінансові інституції. “Тут не розходиться про особі — фінансові магнати чи то про кого іншого”, говорив він. “Ми повинні концентруватися на системі. В програмі не повинно бути згадки про Центральний Банк”. Айвенс рекомендував, щоб програму відіслали назад до комісії і поробити в ній відповідні зміни.

Це значить, що канадські банкіри та інші фінансові п'явки є добрі люди. Це байка, що вони викладають фермерів з ферми за довгі і проценти. Цьому повинна ціла капіталістична система, а не поодинокі капіталістичні інституції. Не треба на фондах на виборчу кампанію. Вони накупдяться, бо вони часом можуть стати в пригоді підчас виборів зі своєю казною. Бідні фермери і робітники ККФ сподіваються голосів, а від капіталістів фондів на вибори.

ЗАСУДЖЕНИЙ ГУБЕРНАТОР ПРОГОЛОСИВ ВОЄННИЙ СТАН В БІСМАРКУ

Бісмарк, Норт Дакота. — Минулого тижня проголошено в цій місті воєнний стан на приказ Вільяма Ленгера назу годни після того, як найвищий стейтсманський суд видав рішення, що він має уступити з губернатором.

Найвищий суд визнав, що губернатор Ленгер, якого засуджено на 18 місяців в'язниці за змову з федеральним урядом Сполучених Держав, не має права бути далі при владі. Суд рішив, що обовязки губернатора має перебрати заступник губернатора Ол Г. Олсон, який вніс позов до суду, щоб усунути Ленгера.

Рішення суду видано ввечері після того, як Ленгер дістав велику перемогу в перших виборах 27 червня, коли його знову номіновано кандидатом на губернатора з річного терміну.

Камонвелтська аграрна програма не включає соціалізації землі.

Вінніпегський адвокат й лейбористський посол до манітобського парламенту, Маркус Гайман, заявив на конвенції, що фермери в погоджуються з соціалізмом. Він апелював до делегатів, щоб вони заповнили фермерів західної Канади, що коли Сі-Сі-Еф прийде до влади, то нема страху, що вона перебере землю на власність держави.

Ця камонвелтська “аграрна” програма ясно вказує на те, який то соціалізм заведе Сі-Сі-Еф, коли б їй вдалося прийти до влади в Канаді. Кожний фермер, який хоч трохи студіював соціалістичну програму, знає, що дієвий соціалізм не признає приватної власності. Коли, отже, лідери Сі-Сі-Еф говорять, що вони обстоюють соціалістичну програму, в той сам час признають приватну власність для багатих фермерів, бо незможні фермери давно вже їй не мають, то кожному стане ясно, що це не є соціалістична програма, що це є програма, якої якраз потрібно куркулякам, що Сі-Сі-Еф числить на голоси цих куркулів.

Для незможних фермерів програма Сі-Сі-Еф обіцяє “охорону” перед викиданням з ферми, зменшення долгов і більші ринки на збут фермерських продуктів. Це також вказує на голоси, але свідомого фермера вона не зловить. Ніхто ще не бачив, щоб лідери цього фальшивого соціалізму стали в обороні тих фермерів, яких моргеджові компанії викнули з ферми, ніхто не бачив їх, щоб вони організували страйк між індустріальними робітниками за поліпшення їхніх умов праці. Навпаки, ці лідери помагають буржуазії розбивати робітничі страйки і викидати незможних фермерів з ферми. Ці лідери є на ділі найкращими боронцями капіталістичної системи, опертї на влизеку, голоді й холоді трудящих.

Багато більше можна написати про цю конвенцію й програму Сі-Сі-Еф, але з вище сказаного кожному незможному фермеру стане ясно, що трудящі не можуть і не повинні сподіватися ніякої полєкші, коли б навіть Сі-Сі-Еф прийшла до влади. Незможні фермери повинні будувати бойові робітничо-фермерські організації, в першу чергу Лігу Фермерської Стійості, яка не вкладає своєї довіри на те, щоб дістатися до найбільших голосів підчас виборів, але на те, щоб боротися за негайні потреби незможних фермерів шляхом класової боротьби, а не шляхом буржуазних парламентів.

блїканої партії.
 Два дні після цих виборів федеральний суд в Бісмарку засудив його на 18 місяців в'язниці й на зашлякнення \$10,000 кари. Проти цього арешту Ленгер вніс апель до федерального апелїційного суду.

Федерально зава присяглих визнала Ленгера й чотирох інших підсудних винними в змові колектувати гроші від робітників, що працювали на федеральних релїєвних роботах, на політичні цілі. Передтим термін Ленгера з федерального релїєвного директора для Порт Дакоти.

Содборі. — Луїс Грегоровіч, 33 років, який працював у майні Інтернешнел Никел Ко. у Фруд, був убитий на місці в п'ятницю, коли вправ 150 стїл на долину.

ОСТАП СИНИЦЯ

Перший Фармерський Страйк в Канаді

(Продовження).

З цього звіту читач може бачити, як “широ” безсторонно працювали члени цього комітету. Вони поглядали одних і других. З цим звітом скінчилася вся робота цієї “фармерської” організації, згідно її ліній. Фармерська організація, згідно її ліній, йдуть до фармерів тільки тоді, коли їм треба голосів. Боротьба фармерів за кращий кусок хліба є для них чужою.

Правда, що буржуазна преса зараз таки на другий день написала, що конвенція ЮФА піддержує страйк мирнамських фармерів. В світлі за буржуазною пресою поспішив редактор камонвелтського “Фармерського Голосу”, який старався вмовити у своїх читачів, що конвенція Юнайтед Фармерс оф Алберта прихильно віднеслася до фармерського страйку й підтвердила, що він виправданий і “не є викликаний жодними чужосторонніми чинниками у революційних цілях”.

І дехто з читачів цієї камонвелтської репліки, яка такою безлічною заявою намагалася витворити сприятливу атмосферу для лідерів з ЮФА, згідно з Кооперейтив Камонвелт Феррейшин, бо її їм було потрібно для політичних цілей, може й повірив редактору “Фарм. Голосу”. Однак хто не забув про те, як “широ” віднеслися камонвелтські вожаки до телеграм мирнамських фармерів, той з обуренням читав похвальні слова редактора “Фарм. Голосу” в честь цих реакціонерів.

Чотири дні камонвелтські лідери витратили на пусті балаки, а на справу обговорення фармерського страйку відпустили лише 10 минут і то зробили це під натиском рядових делегатів. Під натиском тих же делегатів вибрано комітет для розслідування страйку, але описав показалося, що й до цього комітету вихали свого носія реакційні лідери.

Далі “Фарм. Голос” писав, що “перед розв’язанням конвенції вибраний комітет здав свій звіт, послугуючись інформаціями одержаними від гом. Галіні і В. Г. Бленчфорда, асистента збіжевого комішнера”. Того самого Бленчфорда, який будучи в Мирнам, мусів признати слушність по стороні фармерів, а описав написав в буржуазній газеті “Едмонтон Джорнал”, що збіжеві компанії “втратили багато грошей на пшениці мирнамських фармерів”.

“Звіт комітету прийняв конвенція як резолюцію й тим самим підтвердила, що страйк фармерів є оправданий і невикликаний жодними чужосторонніми чинниками у революційних цілях”.

Так закінчив свою “філософію” редактор камонвелтського “Фармерського Голосу”, що так дуже намагався виблиту реакційний провід ЮФА.

На цю статтю в “Фарм. Голосі” появилася відповідь в “Фармерському Житті”, де між іншими говорилось таке:

“Найкращі резолюції не вартують пухляк слів, коли за ними нема акції. Для замилення очей мирнамських фармерів лідери ЮФА нібито одобрив страйк, але зробили це під напором рядових делегатів. Але факт, що на телеграм страйкового комітету, яка запитувала езекутивну конвенцію, чи вона допустить на свою конвенцію делегату страйкуючих фармерів, езекутивна конвенція дала відмовну відповідь, є найкращим доказом, що камонвелтська бюрократія є проти страйку.”

“Далі, якби лідерам ЮФА лезало на серці добро страйкуючих фармерів, то вони давно вже були б зацікавлені цим страйком і дали б були страйкуючим фармерам всяку можливу підтримку, порушили б до справу у своїх локалях в провінції і завітали б були албертійських фармерів вийти на симпатичний страйк. Таким чином страйк мирнамських фармерів вже давно був би закінчився їхньою перемогою.”

“Але камонвелтська бюрократія ніколи не буде цікавитися боротьбою фармерів і робітників за негайні потреби, навпаки, вона старатиметься скерувати цю боротьбу в нешкідливий для буржуазії канал, вона розбиває її, як розбила голодний похід албертійських фармерів і робітників минулої зими. Все чим ця бюрократія цікавиться, це польський кризис в парламенті”.

Перший страйк в Канаді фармери виграли тому, що зрозуміли значіння солідарності, що на допомогу страйкуючим прийшли фармери в інших місцевостях, головне в тому, що їм вийшло відділи ТУРФДім і ЛФЕ. Без цієї підтримки не можна було виграти страйку. Перемога мирнамських фармерів була перемогою всіх трудящих фармерів Канади.

Дуже головним чинником в страйковій боротьбі є добрий провід і бойова робітничо-фармерська преса. До страйкового комітету повинні входити люди з твердою енергією, люди, які вміють добре орієнтуватися і завчасу викривати слабкі сторони страйку і зміцнювати їх. Страйковий провід мусить мати повне довір’я страйкерів, бо інакше не можна числити на успіх.

В страйковій комітеті в Мирнам були члени, які посилали вище наведені аргументи до самого успішного закінчення страйку, тишилася довір’я страйкерів. Були в цьому й члени націоналістичних організацій, що помімо різьких атаків з боку верхів члени вистояли на пості боротьби до самого кінця.

Це треба врахувати за відрізаний факт, коли вийти під увагу, що вожаки націоналістичних організацій ніколи не вчать своїх членів боротися за право на життя. Ці лідери мріють про завоювання Радської України при допомозі міжнародного імперіалізму, щоб сісти на кару тамтешнім робітникам і селянам та тиснути на

них жили. Малою такі побожні бажання і вожаки ніяк не можуть ширити клясову свідомість між своїм рядовим членством, бо вона вийшла б їм на шкоду.

Серед таких обставин члени українських націоналістичних організацій не могли посидати потрібного досвіду в страйковій боротьбі, яка була клясовою боротьбою. За це аж ніяк не можна було їх винувати. Їх проста щирість і готовність продовжати боротьбу до повної перемоги над елементарними компаніями заслуговує на велике признання, бо вони мусили боротися на два фронти: проти збіжевих спекулянтів і проти своїх власних фальшивих лідерів, що стали в обороні галапасів.

Сякий-такий досвід в клясовій боротьбі проти визиску мали члени, які належать до робітничо-фармерських організацій. Цього досвіду набули вони через читання робітничо-фармерської літератури і через практичну участь в боротьбі за втримання своїх домовок, яку деякі з них зводили під проводом Ліги Фармерської Єдності на місяцях. Тому то націоналістична верхівка зняла крик, що страйком мирнамських фармерів керують комуністи.

Ми ніде не бачили і не читали, щоб соціал-фашисти типу Вудсворта організували трудящих до боротьби проти захланного капіталізму. Не робили цього й вожаки українських націоналістичних організацій. Дійсну боротьбу проти капіталістичної системи в кожній капіталістичній країні провадять тільки комуністи. З повною вірою в остаточну перемогу визисканих вмиряють зараз німецькі і австрійські комуністи під сокирою кривавого Гітлера і Дольфуса. Те саме діється в цілій низці інших фашистських країн. А “мудрі” редактори соціал-фашисти кажуть, що комуністи не боряться за те, щоб трудящим масам вибороти краще життя.

Мирнамський страйкері, члени робітничо-фармерських організацій, аж ніяк не приписують собі повного кредиту за успіх страйкової боротьби. Признання в першу чергу треба дати всім тим фармерам, що не зважаючи на фабриковані брехні не дозволили ворогам розбити об’єднаний фронт. Але ті “страшні комуністи”, які не давали спати різним панським-локальським редакторам і вожакам націоналістичних організацій, відіграли в страйку дуже важливу роль, про що знають сьогодні і признають мирнамські фармери.

Зрештою, канадська буржуазія та її привхості називають комуністом кожного фармера-робітника, який протестує проти визиску імагається кращого життя за свою тяжку, мольовну працю. Тим самим всі ті робітничо-фармерські організації в Канаді, які керують клясовою боротьбою трудящих, буржуазія вважає за комуністичні й поширює про них різні брехні, щоб в той спосіб захитати тим довір’ям, яким вони тишаються серед широких мас. Але даремна її робота, бо трудящі бачать тепер, котрі організації стоять по їхній стороні.

В Канаді є бойова робітничка трейд-юніонна організація, що називається Воркерс Юніті Ліг. Це є одинока робітничка організація, що в теперішній час керує масовими робітничими страйками по цілій Канаді і виграє їх помімо того, що лідери реформістичних трейд-юніонів вмовляють у своїх членів, що в теперішній час безробіття й капіталістичної кризи не можна виграти страйку.

Незаможні фармери в Канаді мають свою бойову організацію, що називається Ліга Фармерської Єдності. Це є одинока економічна фармерська організація, що захищає їхні інтереси. Під її проводом фармери збойкотували багато ліцитаційних спродажів за довгі сезони страйку. За повною допомогою цієї організації і “Фармерського Життя” це є її офіційним органом на українській мові, мирнамські фармери виграли страйку.

Тепер можна сміло сказати, що без цієї допомоги страйк не був би успішний. Це признають навіть ті фармери, які не є членами ЛФЕ і читачами “Фарм. Життя”. Тому обов’язком кожного незаможного фармера в Канаді є стати членом ЛФЕ і передплатником “Фарм. Життя” або “Форв”.

Першою “інвестицією” Бленчфорда папи не розв’язали страйкової проблеми в Мирнам. Страйк солідно продовжувався. Тоді папи попробували ще одну штуку, при допомозі якої вони думали перехитрити фармерів і вислали з Едмонтоу до Мирнам збіжевого інспектора з всім принадалами до грейдування і тестування пшениці. Зробили з Мирнам “третій” інспекційний пункт в Алберті, хоч на самім початку страйку говорили, що збіжевий закон не дозволяє інспекторам виїжджати поза Едмонтон і Кергарі. А тепер вислали і сами порушили свій панський закон. Але порушили воля його на те, щоб збалантувати фармерів і розбити їхню солідарність.

З приїздом інспекторів вороги страйку намагалися фармерів, щоб вони взяли пшеницю до елементарів, бо тепер вже самі інспектори будуть їй грейдувати і всі фармери дістануть правий страйк. Але страйковий комітет видав пересторогу, що страйк ще не залагоджений і тому не можна взяти пшениці до елементарів. Страйковий комітет дозволив фармерам привозити пшениці (семпле) пшениці до інспекторів, що замешкали в готелі.

Фармери привозили ці пшениці в торбинках і чекали до збіжевих інспекторів, бо хотіли

перекопатися, як то ці інспектори вміють грейдувати. Показалося, що інспектори не грейдувати, але вгадують грейди на пшеницю. Одну й ту саму пшеницю носили деякі фармери по кількі разів до інспекторів і за кожний раз діставали інший грейд. Таким способом фармери переконалися, що ці інспектори задурно побирають високу платню, бо вони не мають ніякого поняття про грейдування збіжжя.

Ось що говорить про “здібність” цих інспекторів випадок, що трапився з одним фармером в Мондейр. Цей фармер хотів знати, як виглядає пшениця номер 1 Нортерн і написав до інспектора, в Едмонтоні, щоб вислав йому пшеничку з неї. По отриманню цієї пшенички згаданий фармер при свідках розпечатав пакуночок, пересипав пшеницю до іншої торбинки і вислав її до того самого інспектора, щоб згрейдувати її і повідомити його про грейд. В кілька днів опісля прийшло повідомлення з Едмонтоу, що пшениця є номер 2 Нортерн.

Ці “інспектори” (фармери називали їх страйкоколами) посидили собі-кілька тижнів в готелі і вікни мусили забратися, бо фармери не привозили ні одної фіри-пшениці до збіжевих елементарів.

Зараз таки на другий день після від’їзду інспекторів в буржуазній газеті “Едмонтон Джорнал” з 29 січня 1934 р. появилася офіційна заява голови збіжевої ради у Вінніпегу Е. Б. Ремеза про страйк мирнамських фармерів. Цей пап, який має наглядати за тим, щоб фармерам не ділася кривда при продажі збіжжя, знав всяку вину з плечей збіжевих спекулянтів і звинувачив її на плечі фармерів. Послухайте, якої він заспівав у вище згаданій буржуазній газеті, яка помістила спеціальну депешу з Вінніпегу:

“Вінніпег, 28 січня. — Голова канадської збіжевої ради замінив у своїй заяві, що страйкові методи, яким послуговуються фармери в Мирнам, не будуть мати успіху в зміні законів про грейдування збіжжя. Коли страйк є намаганням дістати щось, що фармерам не належить, то він є тільки марнуванням часу, заявив голова.”

“Виявляється, що елементарні агенти, усунення яких домагався страйковий комітет, не порушили закону”, додається в цій заяві.

“Підчас інтерв’ю, який дав Е. Б. Ремеза, головний комішнер ради збіжевих комішнерів в Канаді, зробив таку заяву відносно збіжевого положення в Мирнам, Алта: “

“Пресові звідомлення звернули дуже багато уваги на Мирнам у зв’язку з так званним “страйком” в тій місцевості. Ці депеші спричинили багато непорозуміння і дискусії в цій провінції. З тією метою, щоб факти про цю справу предложити публіці, рада постановила, що буде добре, коли ці факти будуть зареєстровані, вони є такі: “

ПІТАННЯ ЗБІЖЕВИХ РЕГУЛЯМІВ

“Ніякі фармери (Мирнам) ніколи не робили закладень до ради збіжевих комішнерів; вони (зажалення) вперше виявилися в комунікації страйкового комітету до заступника міністра рільництва в Алберті. Так скоро, як рада довіддалася про положення, вона дала інструкції своїй асистентів комішнерів в Келгарі іхати до Мирнам і розслідувати справу, що він і зробив 18 грудня, коли фармерам дано повну інформацію, як вони можуть дістати урядове грейдування їхньої пшениці через висилку пробок (семпле). Одночасно вказано їм на те, що нема закону, при допомозі якого можна присилувати людей купувати збіжжя на іншій підставі крім тої, як тепершня ринкова вартість.”

“На це відповідно 28 грудня, що тамтешній фармері є того погляду, що “правила й регуляції є поєднані з тим, що без огляду на те, що перетятий фармер не зробив би, він завжди буде неправий”.

“Я хочу вказати, що ці правила й регуляції показались успішною охороною через довгий період часу і показались вдоволяючими для фармерського населення на цілому заході, отже дивним виглядає, що тільки в Мирнам вони показалися невідповідними.”

“Але, щоб не лишити ні одного каменя непереверзеним і привертати довір’я цих фармерів до грейду, який вони дістануть за своє збіжжя, рада вислала свого головного інспектора з Едмонтоу до Мирнам, разом з апаратом для тестування вогкості і з інструкціями грейдувати все збіжжя фармерів, яке вони туди привозять, як також тестувати його щодо вогкості. Так само ми умовилися з елементарними компаніями, які там мають свої елементарі, щоб вони купували пшеницю на основі цього грейдування.”

“Головний інспектор звідомляє, що підчас його побуту там не привезено ні одного ладунку (фіри) для грейдування, але що він згрейдував за той час 57 пробок. Але що ніхто не продав збіжжя, то він відіхав, бо не було б ніякої користі тримати його довше в дисстрікті.”

“Але перед своїм від’їздом він перечував всі елементарні, старанно переглянув їхні рекорди, згрейдував всю пшеницю, яку вони мали на руках, як також перечував, які грейди вони дістали за вислану пшеницю. Як в одній з тих елементарів він не знайшов, щоб практикувалося несправедливе грейдування, навпаки, коли брати загально, то грейдування було в користь фармерів.”

“Відносно положення в Мирнам з точки зору спорудження і компетенції там є значення. Є там фармерська компанія з одним елементаром і чотири елементарні приватних компаній, що конкурують між собою. Елементарі є добре споруджені і добре проваджені тамешніми купцями.”

“Колі фармери в Мирнам, або деінде є невдоволені з класифікацією збіжевої пшениці в грейди, як це є значення в канадській збіжевій законі, то рада збіжевих комішнерів не може порушити ніяких змін навіть під напором тих людей, яких винуватить в Мирнам. Грейди може змінити тільки парламент Канади.”

“Оскільки рада не пробувати дістати для поодинокого фармера правильне грейдування його пшениці на підставі канадського збіжевого закону. Колі фармери в Мирнам сподіюються дістати через цю страйкову мету щось, чого їм після закону не належить, то я боюся, що вони лише марнують час.”

“Домагання цього страйкового комітету звужують з тієї місцевості. Але це є справа, якої я ради не може тепер розбирати, бо своєю акцією ні один з них не може порушити збіжевого закону, як також нема в цій справі ні одного оскарження проти них.”

(Далі буде.)

ПРОВАЛ ОБХІДНОГО МА-НЕВРУ ТОКІЙСЬКИХ ПАЛІВ ВІЙНИ

Сполучені Держави відхилиють пропозицію Японії укласти двосторонній пакт.

Нью Йорк. Як повідомляє вашингтонський кореспондент “Гералд Трибюн”, Рузвельт відхилив японську пропозицію про укладення американсько-японського пакта про ненапад. Так само Рузвельт відхилив японську пропозицію про японо-американські переговори під час перебування Рузвельта на Гавайських островах.

Висловлюючи, очевидно, думку офіційних кол, кореспондент пише: “Те, що Рузвельт уникає японо-американської зустрічі, пояснюють тим, що така зустріч символізувала б намір двох держав поділити сферу впливу на Тихому океані. Сполучені Держави відмовляються розглядати СРСР і Китай, як фактори меншого значення на Тихому океані. У політичних колах говорять, що Сполучені Держави не хочуть укласти японо-американського пакта про ненапад, бо він не дав би вигод Спол. Державам, а зміцнив би японські позиції щодо СРСР”.

“Передусім — пише далі кореспондент — Рузвельт зацікавлений у політиці відкритих дверей на Далекому Сході. У деяких колах близьких до Рузвельта, як вважають, є побоювання англійської підтримки Японії. Певні британські кола прагнуть встановити японські, британські й французькі сфери впливу в Китаї, що суперечить політиці відкритих дверей. Тим то Вашингтон стежить за багатозначними повідомленнями про те, що Англія згодна з японською пропозицією про виключення політичних питань з морських переговорів. Сполучені Держави прагнуть до угоди з приводу договору 9 держав, і відносно укріплення на Тихому океані ще перед тим, як буде підписано новий морський договір”.

“Гералд Трибюн” у передовій гостро виступає проти японської пропозиції про укладення американсько-японського пакта про ненапад.

“Японія, — пише газета, — прагне встановити крайці стосунки з Спол. Державами, щоб створити собі можливість розв’язати спірні питання з СРСР або забезпечити собі більшу мірою можливості дії у Китаї. Тим то вона протидіє укладенню нового договору з Спол. Державами, у якому взяли б участь також СРСР і Китай.”

Таким договором може перешкодити Японії захотити території Китаю або СРСР. Японія бажає забезпечити собі волю дії щодо Китаю і СРСР. Так заявила високопоставлена офіційна особа Японії, запропонувавши власті двосторонній договір і тим самим показавши, що Японія вважає договір 9 держав за мертвий. Підписання двостороннього договору з Сполученими Державами означало б їхню згоду на скасування договору 9 держав. Спол. Держави не можуть піти на таку угоду. Японська пропозиція — фантастична”.

АРЕШТОВАНО БУВ ЯПОНСЬКОГО МІНІСТРА

Токіо, Японія. — Барон К. Накашима, міністер торгівлі й індустрії в уступившій кабінеті Сайта, зівстав арештований минулого тижня в зв’язку з фінансовими скандалом, що спричинив Упадок того кабінету.

ЛФЄ ПРИМУСИЛА УРАД ВЗЯТИ ХОРУ ДІВЧИНУ ДО ШПИТАЛУ

Спенден, Алта. Хору дівчини, але радий з'явився, що він пік не пристане на те, щоб муніципал заплатив кошти шпиталю й операції, бо її матір вже випла кілька доларів за шпиталь і ще їх не заплатила.

Того самого тижня відбувалася в Едмонтоні конвенція ЛФЄ. Наші делегати взяли хору дівчину з собою до Едмонтону. На конвенції впродовж тижня, яка пішла до уряду і між іншими справами піднесла справу цієї хорої дівчини перед міністрами Годлієм і МекФерсоном.

На це Годлі відповів, що покір людина ходити, то нема потреби її лікувати. Але коли делегати так добре притиснула пана міністра до стіни і заспала його питаннями, тоді він не мав що більше говорити і сказав, щоб зателефонувати до нього за пів години, а сам виїхав з кімнати і лишив делегацію з МекФерсоном.

За пів години один з делегатів зателефонував до Годлі, а той відповів, що він зробив вже все, що було потрібне. Лікар, який екзамінував хору дівчину, дістає листа від міністра, щоб забрати дівчину до шпиталю на кошт уряду. Там переведено операцію, а коли дівчина виждорівля і відвідала додому, то дістала безплатний квиток на дорогу.

Це показує, що неважко фермери можуть мати безплатні шпитали, коли зрозуміють, що треба належати до Ліги Фармерської Єдності і під її проводом боротися не лише за безплатні шпитали, але й за інші домагання.

Тут слід згадати про досить цікавий випадок, який стався підчас інтерв'ю делегатів з міністром Годлі. Делегати ввійшли з червоними кокардами на своїх ковтах. Це кинуло пана міністра у велику лють, яку він зігнав на кореспондентів буржуазної газети. "За чим ви тут прийшли? — запитав Годлі цього кореспондента і дав йому нагоду відповісти, тільки закрити." (Вони звідси!)"

Фармер.

Перший Фармерський Конгрес кладе основу для об'єднаної боротьби

(Продовження з 3-ої сторони.)

Гат говорив про подібний фармерський конгрес об'єднаного фронту фермерів, в якому взяли участь 700 делегатів, що репрезентували 40 американських стейтів і 53 різних організацій. Коли мільйони трудящих в Сполучених Державах голодують, говорив він, то в той сам час земля в садах вкрита овочами на два фіти глибоко, які згниють.

до СРСР на святкування революції, які припадають на день 7 листопада. Ця делегація поверне до Канади і розкаже, що вона там бачила, серед яких умов живуть трудящі СРСР.

Дуже оживлена дискусія відбулася над питанням про скасування фармерських довгів. В цій дискусії багато делегатів забирали слово. Дискусії закінчилися заявою одного з активістів в бойовій фармерській русі, який сказав, що він був довжником через 40 років, але чотири роки тому скасував всі свої довги. (Рішення конгресу в цій справі включено в домагання конгресу, які будуть поміщені в найближчих номерах "Фарм. Життя".)

Конгрес прийняв резолюції, якими зобов'язався підтримувати "Форов"; організувати фермерів до боротьби проти капіталістичної війни зростаючої

трудящих фермерів, а гроші на це мають прийти з оподаткування всіх доходів, що виносять поверх \$3,000 річно; конгрес домагається виплачування пенсії всім старикам, що досягнули 55 літ життя; прирікає в сяку можливою підтримку "Воркерів" в його кампанії перейти на денник, а вкінці одобрює роботу організації "Друзі Радянського Союзу" і її члени, якішли делегації до СРСР цього року.

Для підсумки дискусій на конгресі і для координування потрібної роботи, конгрес виніс таку резолюцію:

"Тому, що цей Всекраєвий Конгрес Трудящих Фермерів Канади вірить, що боротьбу фермерів за поліпшення їхніх життєвих умов треба координувати на всекраєву базу, і

"Тому, що інтенція цього конгресу не є організувати нової фармерської організації, але готовності його інтенцією є будувати можливо якнайкращу єдність рядових фермерів, що належать до різних організацій, як також неорганізованих фермерів, довкола домагань прийнятих на цій Всекраєвій Конгресі;

"Тому хай буде рішено: Що цей конгрес вибирає комітет з 17 членів з різних провінцій і різних ділянок фармерства завданням якого буде складатися час від часу і розвивати фармерський рух на базі рішень цього конгресу".

До цього комітету увійшли: Р. Джеймсон з Бритіш Колонії; Дж. П. Безпалко, Р. Артур, В. Р. Чилдрес і Р. Л. Велш з Алберти; Джеймс Доллес, А.

Манітобські делегати на Фармерському Конгресі в Ріджайні.

Фармери приорали 14 мільйонів акрів бавовни. При допомозі так званого "Нью Діа" уряд планував виселити 2 мільйони неземельних фермерів. Делегат розповів про випадок, де задовженого фермера викинуло було з ферми, а на його місце прийшов інший фермер. На допомогу викиненому фермереві прийшло поверх 800 фермерів, які викинули з хати нового фермера і завели до неї бувшого власника.

В наслідок того буржуазія арештувала 17 фермерських провідників, але в день розправи фермери влаштували демонстрацію в судовій салі і всі арештовані були звільнені. Фермери кинули клич, що перший моргедж належить до їхніх дітей і жінок.

Всі фермери боролися під проводом Юнайтед Фармерс Ліг, бо вони переконалися на власний досвід, що лідери інших фармерських організацій були в союзі з капіталістичною класою і тому не становили ніякої вартості для трудящого фермерства.

Делегати фармерської молоді клали великий натиск на те, щоб втягати фармерську молодь до бойового руху і до боротьби проти війни та фашизму. Це є дуже важливе завдання в канадській капіталістичній русі і будуть брати трудящу молодь, щоб боролася на війні за їхні інтереси.

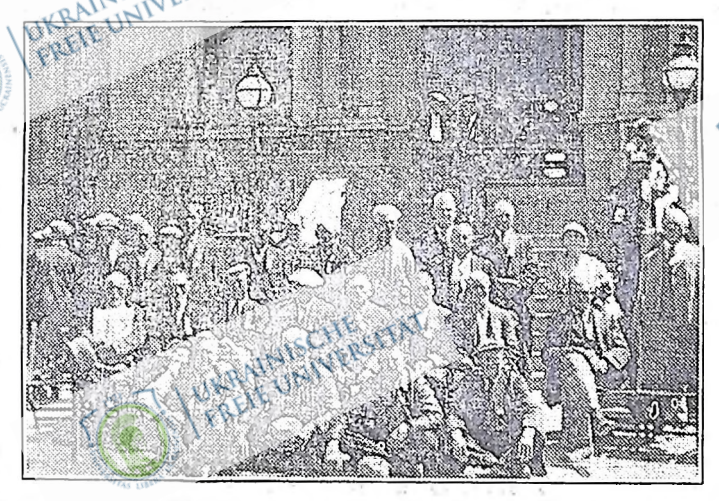
Жіноча делегатка іронічно завважила, що жіночим проблемам до цього часу не приписувано більшого значіння, як куховарським приписам, але сьогодні жінки обходяться без цих приписів, бо не мають що варити. В основному проблемі фармерських жінок не рознізняється від проблем фермерів.

Братній делегат від Друзів Радянського Союзу заявив, що в СРСР вже давно зникли такі шпитали, над якими цей конгрес дискутує. Вони зникли ще тоді, коли робітники і селяне заучили свої сили і викинули капіталізм на смітник. Та помімо широко-відомим успіхів Радянського Союзу в будівництві соціалістичного господарства капіталістична преса в Канаді все ще так не перестала писати байок про злиді і недостатність продукції сільської країни.

Бенет відзначив відомі торговельні стосунки з Радянським Союзом, при допомозі яких він міг знайти ринок для збуту канадських продуктів. В наслідок цієї політики Бенетового уряду канадські робітники працюють сьогодні в несприятливих умовах за 20 центів деньго. Робити старання, щоб вислати канадську робітничу делегацію

кінчилися заявою одного з активістів в бойовій фармерській русі, який сказав, що він був довжником через 40 років, але чотири роки тому скасував всі свої довги. (Рішення конгресу в цій справі включено в домагання конгресу, які будуть поміщені в найближчих номерах "Фарм. Життя".)

Конгрес прийняв резолюції, якими зобов'язався підтримувати "Форов"; організувати фермерів до боротьби проти капіталістичної війни зростаючої

Частини албертійських делегатів з Летбридж Нортен Ірвіг-шин Дистрикт, де фермери займаються управою цукрових буряків.

РАБ ВИКОНАВ СВОЮ РОБОТУ І МОЖЕ СОБІ ТЕПЕР СПОКІЙНО ВІДИЙТИ

Консервативний прем'єр Веллтон Британії, Ремсей Мек-Доналд, прийшов вже до Канади на довгий відпочинок. Змучився, бідний, виконуючи тяжкі обов'язки, які наложили на нього британські капіталісти. А ці обов'язки були дійсно тяжкі, бо треба було бізнесувати британський бюджет.

І Мек-Доналд зближував його в той спосіб, що помагав капіталістичним підприємцям зривати заборгованість робітникам, аман реліф для безробітних, зменшив пенсію для ветеранів, які проливали свою кров підчас останньої війни за британських капіталістів, наложив нові податки на трудящих тощо. Цією "тяжкою" роботою "соціалістичний" прем'єр так змучився, що, приїхавши до Канади, почав скаржитися, що вже нема сил грати в гольфа.

По виступі Мек-Доналда в Лондоні, як тут британські консервативні підприємці закликали репортерів від газет, які хотіли їх самі випитувати, чи викалі прем'єра Мек-Доналда не в часом зв'язані з його релігійністю. Сказали консервативні політики репортерам, що мають питати, а потім відповісти на "їхні" питання.

Прем'єр Мек-Доналд, говоривши політикам репортерам, мав клопіт з очима. Крім того він чувся дуже порецириваним і мусів замишати об'яву

закі прем'єра на необмежений час. Якщо навіть прийде до того, що він не зможе сповняти функції прем'єра, то це не значить, що в Британії відбуваються загальні вибори.

"В дійсності", заявив перед кореспондентами один видатний консервативний політик, "ми маємо зараз в Англії консервативний уряд. Цей уряд мав мандат від населення залишитися при владі навіть тоді, якби прем'єр Мек-Доналд зривав. Тому всякі погрози про розпачання загальних виборів не мають ніякої підстави".

І дійсно справа так має бути. В Британії є тепер при владі консервативний уряд, а дійсним прем'єром в консервативній провідник Валдвін. Мек-Доналд був тільки зяркою в руках британських капіталістів, на чолі яких стоїть Валдвін зі своєю консервативною партією. Він циро виконував волю капіталу, він зближував бюджет.

Вірний раб виконав свою роботу і може собі тепер відійти.

Москва. — Радянський уряд оголосив дані про свою закордонну торгівлю за травень. Торгівля за місяць оцінено на 54,860,000 карбованих (\$49,330,810) зокрема найбільшим балансом з Радянського Союзу на 8,610,000 карбованих (\$5,974,000).

Ф. Мік, Айвен Бірчард, В. Е. Віггінс, Дж. Т. Севард, Флоренс Бовс і Гордон Шенеман з Саскечевану; Е. Калуста і Дж. А. Голман з Манітоби; М. Пілсбери з Козак з Онтеріо; і тов. Гуса, як почесний член і представник американських фермерів.

(Кінець буде.)

ПРИЮТ І СИРОТИНЕЦЬ РЗТ ТРЕБА ВТРИМАТИ

В цьому місяці йде кампанія за придбання фондів для втримання приюту і сиротничого Робітничого Запозомого Товариства в Парк Дейл, Ман. Це перша кампанія, що її робить РЗТ за допомогою для втримання приюту і сиротничого.

Зараз в приюті є 7 старших і 29 дітей-сиротів. Робітниче Запозомове Товариство опікується ними вихованками і дбає за них. Дотепер Головний Заряд РЗТ власними силами з усіма членами РЗТ втримували усіх жителів приюту і сиротничого. Далі стає шораз важче сповнити ті вимоги, тому й Головний Заряд вдається за допомогою до усіх трудящих Канади.

Втримання старців і дітей-сиротів в приют-сиротничий РЗТ не є лише ділом самих членів цього товариства, а ділом усіх трудящих Канади. Бо в тому сиротничий і діти і старці, що належать до усієї робітничої класи Канади, а не лише до її частини. І допомогти виховати тих дітей-сиротів і сиротничий РЗТ на надійних працівників серед робітничої класи є ділом усіх трудящих Канади. Ось чому й ми закликаємо дані належну допомогу Робітничому Запозомому Товариству в його кампанії, допомогти йому втримати старших і дітей-сиротів в приюті і сиротничий.

РЗТ шлало тикети для збирання фондів допомоги на приют-сиротничий Подбайте, щоб сколектували якнайбільше фондів на ті сиротничий РЗТ, продайте якнайбільше тикетів та забезпечте надій втримання сиротів в сиротничий РЗТ.

ВИРОСТАЮТЬ НОВІ КАДРИ БОРЦІВ ЗА ВІЛЬНЕ ЖИТТЯ ТРУДЯЩИХ

Мирнам, Алта. Старанням двох окружкомів в Мирнам і Ренфоллі відкрито в Ленок школу політичного до якої вчащає 48 курсантів, з того 37 товаришів і 11 товаришок. Навчання триватиме шість тижнів.

Курсанти беруть такі предмети: політичну економію, організаційно-внутрішню практичну працю і практичне бесідництво, історію робітничого руху в Канаді і аграрне питання.

Курсанти встають в 6 год. рано і мають одну годину для того, щоб поробити порядки в кімнатах. Точно в 7 год. їдуть на сніданок, а опісля аж до 9 години працюють по комітатах. В 9 год. починається навчання і студенти записують собі важливі уступи з кожної лекції.

Обід дістаємо 15 хвилин по 12 год., а опісля маємо півтора години на різні розрпки. Від 2 до 5 год. пополудні знов навчання, а точно в 6 год. вечером йдемо на вечеру. Після вечері відбувається практична наука по групах. Всіх груп маємо чотири, які ведуть між собою різні змагання.

Перша група називається група більшовиків, другу названо спартаківцями, третя група носить ім'я Мельнічука, Шереметьєва й Цепка, а четверта Ереста Тельмана.

Нашим інструктором є тов. А. Войтишин, який і дуже приступний спосіб пояснює нам кожне питання і тому курсанти не мають великих труднощів за своїми собі досить тяжкі предмети. Між курсантами та інструктором існує щире товариське відношення.

Свою школу назвали ми ім. Матвія Поповича. Таким способом ми вшанували ім'я нашого провідника, який учився в Петербурзі в капіталістичній вулиці так як те, що не міг відійти на панську "справедливість" і організував трудящих до боротьби проти жорстокого визиску. Товариш Попович може буде гордий з того, що його роботу продовжують і будуть продовжати тисячі молодих робітників і фермерів.

Ціх 48 курсантів канадська буржуазія не зважає терором в'язницями. Вони підуть між трудящі маси і будуть їм говорити правду про капіталістичних гнобителей та організувати всіх визискуваних до боротьби за Радянську Канаду. Вони будуть стояти на самім фронті цієї боротьби і їм дадуть панським пахолкам вирвати зі своїх рук той прапор, за який сьогодні ляться кров в усіх капіталістичних країнах.

На цей курс ввійшли найкращі студенти двох округів. Багато з них вчащали на подібні курси передтим і були вже навіть організаторами, але тепер вони бажають доповнити своє знання, щоб ще з більшими успіхами працювати в боротьбі бойового руху.

По за це маємо різні комітети, які пильнують і розгортають працю по різних ділянках. Маємо групи прекрасних співаків-музикантів і на організацію нашого курсу приготовляємо концерт. Під час курсу рішено відкрити представлення п. п. "Огнища". Є картини, яка представляє найновіші епізоди з боротьби трудящих на Західній Україні. Курсанти відкочують його в суботу, 21 липня.

Через те, що це представлення грається перший раз в Канаді, можна сподіватися, що фермери зійдуться численно, щоб його побачити.

Можна ще хіба додати, що участь в представстві беруть найкращі аматори, які є між нами. Чистий дохід призначений на підтримку нашої школи.

Одним словом можна сказати, що всі курсанти працюють щиро і стараються якнайбільше поглибити своє знання за цих коротких шість тижнів. Часто можна бачити, як одна група студентів спільно студіює політичну економію, друга вивчає ролі, третя дискутує над найновішими подіями в світі, а четверта співає пісні. Життя плыве повним ходом. Веселе, молоде, надійне життя... Курсанти.

СТАН ЗБІЖЕВИХ ЗАСІВІВ В КАНАДІ ПОГІРШИВСЯ В ОСТАННІЙ ТИЖНІ

Телеграфічні звідомлення про стан збіжжя в трьох степових провінціях "е песимістичні майже без винятку і потрібно негайних дощів, щоб спинити дальше зменшення виглядів на врожай". Такими словами підсумувало домініальне статистичне бюро звідомлення, яке воно отримало від 42 кореспондентів з минулого тижня з Манітоби, Алберти і Саскечевану.

"Останній тиждень гарячої і сухої погоди", говориться далі в тому звіті, вичерпав засоби вогкості і зараз дається відчувати великий брак дощу майже в цілій західній Канаді". Досить добрі дощі впади минулого тижня в центральній і північній Алберті, де їх найменше треба. Недавній період посухи загострив небезпеку від сарани і положення є досить серйозне. Найбільшу шкоду заподіяла сарана в південних околицях трьох провінцій.

Град заодляв поважні льодяльні шкоди і буря, яка перелітала над центральною Албертою, лишила за собою страшний наслідок в врожай, що досить добре передтим заповидався. Врожай, який був 6 липня, захопивши пшеницю в самім цвігу і спричинив велику шкоду в західно-центральної Манітоби.

Звіт від кореспондентів з Манітоби є дуже песимістичний, а з південно-західної її частини навіть дуже алармуючий. Там цього року не буде майже ніяких жнив. В інших частинах Манітоби вигляди на врожай є

середні. Майже в цілій провінції треба негайно добрих дощів. Сарани є досить і з різних місцевостей повідомляють про досить великі шкоди. З кількох місцевостей повідомляють про ржу на пшениці.

Звіти з Саскечевану говорять про шкідливі наслідки від посухи в минулому тижні і про велику потребу добрих дощів. Багато пшениці вколюється і саме тепер треба достатком дощу, щоб зерно виповнилось. Посуха збільшила небезпеку від сарани, яка народилася найбільше шкоди в південній Саскечевані. Минулого тижня хмари сарани затмили були сонце на кілька годин. В кількох місцевостях сарани робили багато шкоди. Аж поки цього немає.

В наслідок більшого запасу вогкості збіжжя в Алберті значно поправилось, але в південній частині провінції і в самім її центрі треба дощу. Недавні дощі в північній і західно-центральної частинах провінції значно поліпшили вигляди на добрі жнива. Град народив багато шкоди в кількох дистриктах з добрим збіжжям в центральній Алберті і на захід та північ від Едмонтону. Мороз ушкодив засіви в західно-центральної Алберті.

Кожний новий передплатак, якого ви збудете для "Фармерського Життя", це один більше борець за справу поневолених мас.

За посади і грушки на вербі

(З ІСТОРІЇ УГОВОРИ ПОЛІТИКИ УКРАЇНСЬКОЇ БУРЖУАЗІЇ).
(Кореспонденція до «Фарм. життя» із Західної України.)

(Докінчення)

Є) Коло Польське внесе і зобов'язується перевести проект закону про львівський університет такого змісту: а) львівський університет ім. царя Франца є і останній польський університет в міру зголошення кваліфікованих приватних українських доцентів на правничому та філософському відділі (за винятком інститутів) творитиметься далі українські катедри, але цих українських кафедр не сміє бути більше 25% всіх кафедр на кожному з відділів; в) якщо вже число українських кафедр дійде до 25%, то наслідком випадку по чинному закону, правительством зобов'язане приступити до заснування окремого українського університету в Галичині; III. правительственні субвенції, на скільки їх розділяється після народностей, будуть у більшій, ніж досі, мірі призначені українцям; IV. Коло Польське заявляє готовність увійти в переговори з Українським Клубом щодо зміни виборчої ординації до Державної Ради на підставі національного катастру в Сх. Галичині під умовою, що в реформі цієї право польського населення в Сх. Галичині до заступництва в Держ. Раді буде означене в цій повноті. V. Коло Польське зобов'язується через намістника й сриймового маршалка діяти в напрямку: а) щоб засновано три нові українські гімназії, а саме в Бережанах (в рік по підписанні угоди), Стрию (в два роки), Дрогобичі (в 4 роки); б) щоб через побільшення числа учительських семінарій та прихильне трактування української мови в утравітійській науці вможливлено виховання вчителів з повним знанням української мови; в) щоб українська приватна жіноча семінарія у Львові була удержана та зупрякчована без шкоди для української мови; г) щоб краєві субвенції на укр. цілі визначувалися ширше і зокрема щоб не узалежнювати субвенції на будову укр. театру від введення польської більшості в склад театральної комісії; д) щоб на члена виділу краєвого делегатово українця-члена Укр. Клубу; е) щоб призначено в засаді українцям 35 мандатів до союму на підставі теперішньої виборчої ординації та щоб це число було вихідною точкою для означення відносин представників обох народів на випадок збільшення загального числа послів.

ДЕНЬ «СВЯТОГО» ПЕТРА І ПАВЛА БУВ В МОНДЕЙР ДНЕМ РОЗПУСТИ

Мондейр, Алта. 12 липня, в день «святого» Петра і Павла, кожного року з'їжджаються до Мондейр релігійні фермери і робітники на велике торжество. В дійсності це не в ніяке торжество на «божу хвалу», але на попівську книжку. Того дня відбувається в Мондейр велика торгівля по склепах, на вулицях і в церкві і під церквою. Попи бажалиб, щоб свято Петра і Павла припадало хоч раз на місяць.

Свято Петра і Павла є одночасно святком пиятики і деморалізації. Того дня поть старі й молоді. Неорганізована робітничо-фермерська молодь так того дня «молиться» до самого пана, що аж страшно про це згадувати. Вона ходить великими гуртами цілу ніч, пиячить до безтяги, бється по вулицях, кричить і вагатає дає, що то брав чинку участь в саботажах. Сьогодні в СРСР можна попам цілий день правити по церквах і ніхто їх не буде ставити перешкоди. Як люди хочуть тримати попа і годувати його, то радянська влада не забороняє їм цього. Але попи казяться, бо в СРСР є вже дуже мало таких селян і робітників, які хотіли б нести непотрібний татар на своїх плечах і тому хедкають церкву, а попи приходять скрутні, бо попи не звикли до тяжкої праці.

Розповідь попи своїм вірним, що «велика власть походить від бога» і тому вірні мусять її користися і повинуватися всім законам. Але в СРСР попи копіюють проти уряду, бо його не дав бог, а встановили його самі трудящі маси і це контує мало їх багато крові, бо вони мусять боротися проти тієї влади, яка всіма силами старається затримати кришаків на церковній тропі.

А хіба випадковий уряд дав влади тільки тому, що дурині невідомим фермерів і робітників різним обіцянками? Хіба під час виборів в Канаді не відграв велику роль така сама пиятика, яку можна було бачити в Мондейр в день «святого» Петра і Павла?

Попи підтримують кришаків фанітам Гітлера, Муссоліні, Дольфуера, Пілсудського і їм подібних. В Канаді вони організують фашистські «Січі» і роблять до них молодь, бо знають добре, що їде до нової імперіалістичної війни в світі, при допомозі якої капіталісти думують вийти з теперішньої економічної кризи. Але можна сподіватися, що в цій новій імперіалістичній війні в світі, при допомозі якої капіталісти думують вийти з теперішньої економічної кризи. Але можна сподіватися, що в цій новій імперіалістичній війні в світі, при допомозі якої капіталісти думують вийти з теперішньої економічної кризи.

НАВІТЬ ЧЛЕНИ ЗАРЯДУ НЕ ПРИХОДЯТЬ НА ЗБОРИ

Шипинці, Алта. В «Фармерське життя» в дописі про організаційні збори фермерської молоді, частково про працю у відділах Секції Молоді ТУРФДІМ. Але з цієї міщевості молот дуже рідко дописує, хоч тут також існує відділ СМ ТУРФДІМ ще від травня 1933 року.

В нашій відділі є 16 членів, які добре розуміють, що їхнім обов'язком є приєднувати нових членів до організації з-поміж великої армії неорганізованої фермерської молоді. Але в нас ця робота дуже запобана. Деякі члени кажуть, що вони не можуть нічого зробити на цій ділянці нашої праці. В дійсності ми не дуже то старалися навізувати контакт з цією молоддю і тому не маємо успіхів.

Наша головна недосдача в та, що ми не старалися поглибити своє клясове знання і не зрозуміли ще як слід того, що це знання можна поглибити тільки при допомозі нашої бойової преси і робітничої літератури взагалі. А тієї літератури в нашій відділі майже немає. На це треба звернути увагу в майбутньому.

Між нашими членами можна часом почути такі висловки, що, мовляв, теперішня економічна криза не в вічка, воно мусять домішнитися. Значить, криза минеться і настануть ліпші часи без ніякої боротьби з боку трудящих. Тому немає великої потреби організуватися, бо самі капіталісти здогадаються колієш, що нам належить ліпше життя.

В останніх часах праця в нашій відділі підупала. Місячні збори не відбуваються регулярно, а коли їх скликається, то навіть деякі члени заряду не приходять. А що тоді говорити про відділ членів? Вони беруть собі приклад від членів заряду, мовляв, як вони не приходять, то й ми можна не приходити. І через таке відношення до організації наш відділ не проявляє майже ніякої активності.

Цим разом я не буду багато розписуватися про ту байдужість, яка загнідилася в нашій відділі, бо думаю, що товариші і товаришки поділяють зброю, щоб якнайшвидше налагодити працю у відділі. Коли ж вони цього не зроблять, тоді прийде час написати на це тему багато більше. Юлкор.

ВЕЛИКА НАДВИЖКА МАСЛА В КАНАДІ

Вінніпег, Ман. — Минулої неділі переїздив через Вінніпег федеральний міністер рибництва Роберт Вір в дорозі з Келгарі до Оттави. Вір заявив, що домініяльний уряд робить старання знайти ринки для надвижки канадського масла, якого є тепер в магазинах поверх 22 мільйони фунтів. Зменшення цієї надвижки, сказав Вір, залежатиме від майбутньої продукції її цін. Іншими словами це значить, що коли Канада буде домовувати своє масло на чужі ринки по цінах, з якими не зможуть конкурувати інші країни, тоді вона побудеться частини своєї надвижки.

фанітам Гітлера, Муссоліні, Дольфуера, Пілсудського і їм подібних. В Канаді вони організують фашистські «Січі» і роблять до них молодь, бо знають добре, що їде до нової імперіалістичної війни в світі, при допомозі якої капіталісти думують вийти з теперішньої економічної кризи. Але можна сподіватися, що в цій новій імперіалістичній війні в світі, при допомозі якої капіталісти думують вийти з теперішньої економічної кризи.

Попи підтримують кришаків фанітам Гітлера, Муссоліні, Дольфуера, Пілсудського і їм подібних. В Канаді вони організують фашистські «Січі» і роблять до них молодь, бо знають добре, що їде до нової імперіалістичної війни в світі, при допомозі якої капіталісти думують вийти з теперішньої економічної кризи.

ПРИХОДЬТЕ ВИСЛУХАТИ ЗВІТУ З ФАРМЕРСЬКОГО КОНГРЕСУ В РІДЖАЙНІ

Повідомляється всіх фермерів, фармерок і фармерської молоді в Правт, Малантон, Плезент Гом, Нетлі, Комарно, Тюлон й Полсон, що манітгобські делегати на Першій Всеукраїнській Фармерській Конгресу в Ріджайні дадуть повний звіт з цього Конгресу в НЕДІЛЮ, 5 СЕРПНЯ В ГОДИНІ 2-Й ПОПОЛУДНІ В ФАРМЕРСЬКІМ ДОМІ В ПРАВТ. Відділи Ліги Фармерської Єдності в цих місцевостях повинні якнайширше проголосити це масове віче в Правт, щоб на нього прийшли не лише члени ЛФЄ та наших масових організацій, але й фармерів інших організацій, як також неорганізовані фармери.

Другий такий масовий мітинг відбудеться в Фармерському Домі в Ред Дір В НЕДІЛЮ, 12-ГО СЕРПНЯ в 2 години пополудні. На цей мітинг повинні прийти всі дооколішні фармери. Даліші подібні мітинги в інших околицях будуть проголошені пізніше.

Дистриктовий Комітет ЛФЄ. ДРАЙВЕРИ ТРОКІВ ТАКОЖ ВИЙШЛИ НА СТРАЙК

Балтімор. — Сполучені Держави охоплені страйковою боротьбою робітників. Генеральний страйк в Сан Франціско провалився завдяки реакційним провідникам реформістичної юнії. Зате в Сіятл страйкова боротьба сильно розгорілася. До цілої низки страйків в Спол. Державах прилучилися минулого тижня 1,000 юнійних троків драйверів в Балтімор, коли не полагоджено спору за колективне умовлявання з троквою компанією.

ДОКТОР И. МЕГАС ОПЕРАТОР, ЛІКАР, АКУШЕР Найновіша екс-рей машина. Найновіші електричні машини до безопераційного лічення. Лічить венеричні недуги Room 201 Kitchen Block 1164 St. Street EDMONTON, ALTA. PHONE 4645

МИ ВИПРАВИМО ДЛЯ ВАС ШКІРНІ НА СИРОВЕЦЬ ПО 10ц. ФУНТ. ВИПРАВЛЯЄМО РЕМІНЬ НА ГАРНЕС, ЛЕГІСИ І РОБ. Пишіть і посилайте шкіри до: YORKTON TANNERY CO. P.O. Box 545, Yorkton, Sask.

Dr. H. H. HERSHFIELD лікар, оператор, акушер. Спеціальність — венеричні й жіночі недуги, операції. Лічить геморойди, усуває сині жиля без операції. Говорить по українськи. 800 Boyd Blvd., PORTAGE AVE. Office Tel. 5117-1183 Res. 51471

ПЛЕЗАНТ ГОМ Й ОКОЛИЦЯ! Відділ Ліги Фармерської Єдності устроює В НЕДІЛЮ, 29-ГО ЛИПНЯ Ц.Р. на повітряно-т-ки Дорн Цібуляк (одна мілья від Плом Рідж Школи) ВЕЛИКИЙ ПІКНІК

Приходьте всі й кличте своїх знайомих на цей пікнік. Комітет старань о добру програму. Члени ком.

ПРЕДУМОВА! ДРАЙВЕРТРОКІВ ВІДІЛІ ТУРФДІМ ЗІ САКСАТУНУ підтримує В СУБОТУ, 28-ГО ЛИПНЯ Ц.Р. в Укр. Фарм. Домі у Прудом гарне представлення (комедія на 3 дії) під назвою «ВІЗ ЛАМАЄТЬСЯ, ЧУМАК УМА НАБІРАЄТЬСЯ» В НЕДІЛЮ, 29-ГО ЛИПНЯ Ц.Р. відбудеться ВЕЛИКИЙ ПІКНІК

На фармі т. В. Сопоціна, коло Фарм. Дому, Вечером, в неділю, відбудеться концерт в УФД, котрий дасть можливість оркестру зі Саксатуну. Приходьте чисельно. Зв'язок. МАЮ НА ПРОДАЖ ПРЕС МАШИНИ до працюючих сім. Преса сильна й добрий стан. Преса працює Дев. Каміш Мью. Со. Золотунітеса на фарму S. 35, T. 17, R. 3, S. E. 1/4 у Правт Дистрикті. Продаж за \$55.00 готівкою. Почтова адреса: P. NACHEWSKI WINNIPEG BEACH, MAN.

ОГЛЯД ЦІН ФАРМ. ПРОДУКТІВ

Коли газета йде до друку, ціни є такі:

Пшениця ч. 1 (тверда) — .86%	Овес найліпший ч. 2 — .39%
Пшениця портерн ч. 1 — .85%	Овес число 3 — .35%
Пшениця портерн ч. 2 — .82%	Овес пожива ч. 1 — .34%
Пшениця портерн ч. 3 — .80%	Овес пожива ч. 2 — .56%
Пшениця портерн ч. 4 — .78%	Ячмінь шестигранний — .51%
Пшениця портерн ч. 5 — .77%	Ячмінь двогранний — .47%
Пшениця портерн ч. 6 — .69%	Число 3 "Сдоблю" — .61%
Дурум пшениці ч. 1 — .86%	Жито ч. ч. 1 і 2 — .56%
На доставу в грудні — .87%	Жито ч. 3 — .163
На доставу в жовтні — .87%	Лен ч. 1 — .163

ЖИВИЙ СКОТ:

Бики вибірні до 1,050 ф. —	від 4.00 до 5.00
Бики середні (мідиом) —	від 2.50 до 3.50
Бики звичайні (комон) —	від 1.25 до 2.25
Бики вибірні поверх 1,050 ф. —	від 3.50 до 4.75
Бики середні (мідиом) —	від 2.75 до 3.25
Бики звичайні (комон) —	від 1.50 до 2.50
Ялівки добрі і вибірні —	від 3.00 до 4.25
Ялівки середні (мідиом) —	від 2.25 до 2.75
Ялівки звичайні (комон) —	від 1.50 до 2.00
Телята годовані (гуд і фокс) —	від 4.50 до 5.50
Телята годовані середні (мідиом) —	від 3.00 до 4.00
Телята молочні ("віл") —	від 3.50 до 4.00
Телята звичайні і середні —	від 1.50 до 3.00
Корови добрі (гуд) —	від 1.75 до 2.00
Корови середні (мідиом) —	від 1.25 до 1.50
Корови звичайні (комон) —	від 1.00 до 1.15
Корови худі (кенерс і катерс) —	від .75 до 1.00
Бугаї добрі (гуд) —	від 1.35 до 1.50
Бугаї звичайні (комон) —	від 1.00 до 1.25

БІКИ І ЯЛІВКИ НА ГОДІВЛЮ І ОТОВЩЕННЯ:

Бики на годівлю і отовщення —	від 1.00 до 1.75
Ялівки на отовщення —	від 1.00 до 1.75
Ділі корови —	від 1.00 до 30.00

Свині вибірні на бейкен \$1.00 премії від штурки:

Свині добрі для бейкени —	8.25
Свині тяжкі —	7.75
Свині дуже тяжкі —	6.25
Свині легкі до годівлі —	від 8.00 до 8.25
Льохи ч. 1 і 2 —	від 5.25 до 5.75
Ялівка найліпші —	від 5.00 до 5.50
Ялівка звичайні —	від 2.00 до 4.00
Барани —	від 2.00 до 3.50
Вівці найліпші —	від 1.75 до 2.00
Вівці тяжкі —	від 1.25 до 1.50
Вівці звичайні —	від 1.00 до 1.50

Яйця "А" великі 15 ц.; "Б" 14 ц.; "С" 12 ц. Масло 17 ц. фунт. Цукор \$6.80 за 100 фунтів. Мука 98-фунтовий мішок \$2.80. "Поридж" 80-фунтовий мішок \$2.85. Шкіри від 3 до 3½ ц. фунт. Вовна від 7 до 8 ц. фунт. Шерсть з кінських хвостів від 26 до 28 ц. фунт.

НЕ ЧИТАЙТЕ ЦЬОГО ВСІ ТІ, що не маєє ніяких болів, в кого кров багата і чиста.

ДЛЯ ІНШИХ ДАЄМО ДАРОМ ФЛЯЩИНУ СЛАНОВОГО ЛІКУ НА БОЛІ ІНДІАНСЬКИЙ ЛІНІМЕНТ БЛЕКГАВКА (РЕТЕЛСНЕЙК ОЙЛ)

НА ЗАСКОЖУВАННЯ ТАКИХ БОЛІВ, ЯК РЕВМАТИЗМ, БОЛІВ НЕРВІВ, В КРИЖАХ, СУСТАВАХ, ПАХВИНАХ, БОЛІВ ГОЛОВИ, ВУХ, ЗУБІВ, ОПУХЛИХ НІГ АБО ІНШИХ ЧАСТЕЙ ТІЛА.

До того даємо також ДАРОМ коробку 14-ДЕННОГО ДИВА БЛЕКГАВКА приготовленого з лічних рослин, коріння, кори, цвітів, і ягід, високо рекомендованого для оживлення занеженої крові. Ці пігулки лагідно прочищують жодулку і кишки від усіх лшних та нездорових матерій, роблять кров багатого і чистою, оздорюють всі органи тіла. Тисячі людей визнають Індіанський (Ретелснейк Ойл) Лінімент Блекгавка з найкращими наслідками і рекомендують його своїм знайомих. Попробуйте і ви, а також будете вдоволені.

Флящина цього лініменту звичайно продається за одного долара. Але з цим оголошенням ми робимо спеціальну оферту. Пришліть нам поданий внизу купон разом з одним долларом, а ми вшлемо вам оплаченою поштовою посилюкою ДВІ одно-доларові фляшки лініменту і одну одно-доларову коробочку пігулок 14-денного дива Блекгавка. Таким чином отримуєте ці знаменні ліки, що коштують \$4.00, тільки за ОДНОГО ДОЛАРА.

ВИШЛІТЬ ЦЕЙ КУПОН, А ЗАСОЖДИТЕ \$2.00. Пишіть на адресу:

BLACKHAWK INDIAN REMEDY CO. 1536 Dundas Street W., Toronto, Ont. В прилозі посилюю \$2.00, за що прошу вислати мені поворотну поштою дві регулярні одно-доларові фляшки Індіанського (Ретелснейк Ойл) Лініменту Блекгавка і одну регулярну величнну коробочку 14-денного Дива Блекгавка, за що я більше не обов'язаний нічого платити.

Імя і назвнско (Номер помешкання і вулиця або поштова скринька) Місто Провінція ПРОСИМО ПИСАТИ ВИРАЗНО.

Наша гарантія. — Ми оцим погоджуємося повернути назад отримані гроші, разом зі зворотною поштовою оплатою, якщо з яких небуде причин ви не будете задоволені Індіанським (Ретелснейк Ойл) Лініментом Блекгавка. BLACKHAWK INDIAN REMEDY COMPANY

ВЕГРЕВІЛІ Й ОКОЛИЦЯ—УВАГА! СТАРАННЯМ ВІДІЛІ ТУРФДІМ ВЕТРЕВІЛІ, АЛТА. устроюється В НЕДІЛЮ, 29-ГО ЛИПНЯ Ц. Р. В КІНВ АЛТА. В НЕДІЛЮ, 29-ГО ЛИПНЯ Ц. Р. ОКРУЖНИЙ ПІКНІК

Цей пікнік влаштовується Округом згідно з рішенням Округового Нарад для зібрання фонду на дальше ведення праці. Рішенням Округових Нарад було, щоб всі відділи взяли участь в цій пікніку. В програму пікніку входить різні спортивні змагання між відділами. Вечером, відіграється гарна драма на 4 дії під назвою «ОБЕЧД КРИНІЦЯ». Приходьте на пікнік і на представлення якнайчисельніше. Округом.

ПІШІТЬ ПО СПЕЦІАЛЬНУ ЛИСТУ легко уживаний робурих навіл до: THE PREMIER BELTING CO. 800 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.